

Έγγραφο συνόδου

A8-0003/2016

7.1.2016

ΕΚΘΕΣΗ

σχετικά με την ενδιάμεση αναθεώρηση της Στρατηγικής της ΕΕ για τη
Βιοποικιλότητα
(2015/2137(INI))

Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων

Εισηγητής: Mark Demesmaeker

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ	3
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ	21
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ.....	26
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ.....	31

ΠΡΟΤΑΣΗ ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με την ενδιάμεση αναθεώρηση της Στρατηγικής της ΕΕ για τη Βιοποικιλότητα (2015/2137(INI))

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη την από 2 Οκτωβρίου 2015 έκθεση της Επιτροπής με τίτλο «Ενδιάμεση επανεξέταση της στρατηγικής της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα έως το 2020» (COM(2015)0478),
- έχοντας υπόψη την από 20 Μαΐου 2015 έκθεση της Επιτροπής με τίτλο «Η κατάσταση της φύσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση: Έκθεση σχετικά με την κατάσταση και τις τάσεις των τύπων οικοτόπων και των ειδών που καλύπτονται από την οδηγία για τους οικοτόπους και την οδηγία για τα πτηνά όσον αφορά την περίοδο 2007-2012 σύμφωνα με το άρθρο 17 της οδηγίας για τους οικοτόπους και το άρθρο 12 της οδηγίας για τα πτηνά» (COM/2015/0219),
- έχοντας υπόψη το έγγραφο με τίτλο «Report on the open public consultation of the “fitness check” on the Birds and Habitats Directives»¹,
- έχοντας υπόψη την έρευνα του Ευρωβαρόμετρου που δημοσιεύθηκε τον Οκτώβριο 2015 σχετικά με τη στάση των Ευρωπαίων έναντι της βιοποικιλότητας («Ειδικό Ευρωβαρόμετρο αριθ. 436»),
- έχοντας υπόψη την έκθεση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος με τίτλο «Το ευρωπαϊκό περιβάλλον – κατάσταση και προοπτικές 2015» («SOER 2015»),
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 7ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την προσέγγιση της ΕΕ για την καταπολέμηση της παράνομης εμπορίας άγριων ειδών (COM(2014)0064),
- έχοντας υπόψη την τελική έκθεση της ομάδας εμπειρογνομόνων του «Ορίζοντα 2020» «Nature-Based Solutions and Re-Naturing Cities» με τίτλο «Towards an EU Research and Innovation policy agenda for Nature-Based Solutions and Re-Naturing Cities» που δημοσιεύθηκε το 2015,
- έχοντας υπόψη τον «Μηχανισμό χρηματοδότησης φυσικού κεφαλαίου (MXΦΚ/NCFF)», που υπάγεται στο Πρόγραμμα LIFE για το περιβάλλον και τη δράση για το κλίμα,
- έχοντας υπόψη τη διαβούλευση της Επιτροπής σχετικά με τη μελλοντική πρωτοβουλία της ΕΕ με σύνθημα «μηδενική καθαρή απώλεια βιοποικιλότητας και υπηρεσίες οικοσυστήματος»,

1

http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/fitness_check/docs/consultation/public%20consultation_FINA_L.pdf

- έχοντας υπόψη τα αποτελέσματα της 12ης διάσκεψης συμβαλλόμενων μερών (COP 12) της Σύμβασης του ΟΗΕ για τη βιολογική ποικιλότητα (CBD), και ειδικότερα: την ενδιάμεση αξιολόγηση προόδου εφαρμογής του στρατηγικού σχεδίου δράσης για τη βιοποικιλότητα 2011-2020 προς επίτευξη των στόχων βιοποικιλότητας του Aichi μαζί με την τέταρτη έκδοση των Προοπτικών για την Παγκόσμια Βιοποικιλότητα, και τις δράσεις για τη βελτίωση της εκτέλεσης,
- έχοντας υπόψη την Απόφαση X/34 της COP 10 για τη βιοποικιλότητα, η οποία υπογραμμίζει τη σημασία της γεωργικής βιοποικιλότητας για την επισιτιστική και διατροφική ασφάλεια, ιδίως ενόψει της κλιματικής αλλαγής και των περιορισμένων φυσικών πόρων, όπως αναγνωρίστηκε στη δήλωση της Ρώμης το 2009 κατά την Παγκόσμια Διάσκεψη Κορυφής για την Επισιτιστική Ασφάλεια,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα της συνεδρίασης του Συμβουλίου Περιβάλλοντος που έλαβε χώρα στις 12 Ιουνίου 2014, και ιδιαίτερα την υπόσχεση της ΕΕ και των κρατών μελών να αυξήσουν τους πόρους για την επίτευξη των δεσμεύσεων της Hyderabad, διπλασιάζοντας μέχρι το 2015 τις συνολικές ροές χρηματοδοτικών πόρων που αφορούν τη βιοποικιλότητα,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της γραμματείας της Σύμβασης για τη βιολογική ποικιλότητα (CBD) και της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (ΠΟΥ) με τίτλο «Connecting Global Priorities: Biodiversity and Human Health, a State of Knowledge Review», που δημοσιεύθηκε το 2015,
- έχοντας υπόψη την πρόταση ψηφίσματος της 69ης συνόδου της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών που υποβλήθηκε με σκοπό την έγκριση του αναπτυξιακού προγράμματος για μετά το 2015 με τίτλο «Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development»,
- έχοντας υπόψη τις εκθέσεις σχετικά με τις οικονομικές πτυχές των οικοσυστημάτων και της βιοποικιλότητας (TEEB), μια παγκόσμια πρωτοβουλία με σκοπό «την προβολή των αξιών της φύσης»,
- έχοντας υπόψη τη Σύμβαση για το διεθνές εμπόριο των απειλούμενων με εξαφάνιση αγρίων ειδών πανίδας και χλωρίδας (CITES) και τη Σύμβαση για τα αποδημητικά είδη (CMS),
- έχοντας υπόψη την «κόκκινη λίστα» απειλούμενων ειδών πανίδας της Διεθνούς Ένωσης για τη Διατήρηση της Φύσης (IUCN),
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1143/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την πρόληψη και τη διαχείριση της εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών αλλόχθονων ειδών¹,
- έχοντας υπόψη τη διεθνή σύμβαση του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού (ΔΝΟ) για τον έλεγχο και τη διαχείριση του υδάτινου έρματος των πλοίων και των ιζημάτων,

¹ ΕΕ L 317 της 4.11.2014, σ. 35.

- έχοντας υπόψη την κοινή γεωργική πολιτική μετά το 2013 και ιδίως τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1307/2013 περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της Κοινής γεωργικής πολιτικής¹, και τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1305/2013 για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ/ΕΑΦΡΔ)²,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1954/2003 και (ΕΚ) αριθ. 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 και (ΕΚ) αριθ. 639/2004 και της απόφασης αριθ. 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου³,
- έχοντας υπόψη το πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (ΠΔΠ) 2014-2020,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 20ής Απριλίου 2012, με τίτλο «Η ασφάλεια ζωής μας, το φυσικό μας κεφάλαιο: μια στρατηγική της ΕΕ στον τομέα της βιοποικιλότητας για το 2020»⁴,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 12ης Δεκεμβρίου 2013, με τίτλο «Πράσινη Υποδομή (ΠΥ) – ενίσχυση του φυσικού κεφαλαίου της Ευρώπης»⁵,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 28ης Απριλίου 2015, σχετικά με «Μια νέα δασική στρατηγική της ΕΕ: Για τα δάση και τον δασικό τομέα»⁶,
- έχοντας υπόψη τη μελέτη της Υπηρεσίας Κοινοβουλευτικής Έρευνας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του Απριλίου 2015 με τίτλο «Safeguarding biological diversity – EU policy and international agreements» (Διαφύλαξη της βιοποικιλότητας – Η πολιτική της ΕΕ και οι διεθνείς συμφωνίες),
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Forest Europe με τίτλο «State of Europe's Forests 2015»⁷,
- έχοντας υπόψη τη μελέτη του 2009 του Τμήματος Πολιτικής του που καλύπτει τα Δικαιώματα των πολιτών και τις συνταγματικές υποθέσεις σε σχέση με τις εθνικές νομοθεσίες και πρακτικές, σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Μαΐου 1992 περί της διατήρησης των φυσικών οικοτόπων και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, και ιδίως το άρθρο 6,
- έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Επιτροπής των Περιφερειών που εγκρίθηκε στην 115η σύνοδο ολομέλειας της 3ης και 4ης Δεκεμβρίου 2015 με τίτλο «Συμβολή στην ΕΕ ενόψει του ελέγχου καταλληλότητας των οδηγιών περί πτηνών και περί οικοτόπων»,

¹ ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 347.

² ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 487.

³ ΕΕ L 354 της 28.12.2013, σ. 22.

⁴ ΕΕ C 258 E της 7.9.2013, σ. 99.

⁵ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P7_TA(2013)0600.

⁶ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2015)0109.

⁷ <http://www.foresteurope.org/fullsoef2015>

- έχοντας υπόψη το άρθρο 52 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων καθώς και τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Ανάπτυξης (A8-0003/2016),
- A. υπενθυμίζοντας ότι η βιοποικιλότητα περιλαμβάνει την μοναδική παραλλαγή οικοσυστημάτων, ενδιαιτημάτων, ειδών χλωρίδας και πανίδας και γονιδίων στη γη από τα οποία σε πολύ μεγάλο βαθμό εξαρτάται ο άνθρωπος·
- B. λαμβάνοντας υπόψη ότι η βιοποικιλότητα έχει εξαιρετική εγγενή αξία η οποία πρέπει να προστατευθεί προς όφελος των μελλοντικών γενεών· λαμβάνοντας υπόψη ότι η βιοποικιλότητα είναι επίσης ωφέλιμη για την ανθρώπινη υγεία και συμβάλει στην δημιουργία τεράστιας κοινωνικής και οικονομικής αξίας, και ότι το κοινωνικοοικονομικό κόστος της μη επίτευξης του πρωταρχικού στόχου της βιοποικιλότητας εκτιμάται σε 50 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως·
- Γ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η γεωργία διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην επίτευξη των στόχων της βιοποικιλότητας· λαμβάνοντας υπόψη ότι η ανάγκη για μια αποδοτική γεωργία – για τη διατροφή του ταχέως αυξανόμενου παγκόσμιου πληθυσμού – και οι στόχοι της ενεργειακής πολιτικής που απαιτούν αυξημένη χρήση βιομάζας ως πηγή ενέργειας, συνεπάγονται σημαντική ζήτηση για το γεωργικό κλάδο·
- Δ. υπενθυμίζοντας τη συνεισφορά του αγροτικού τομέα και της δασοπονίας στη διατήρηση της βιοποικιλότητας στο πλαίσιο της εφαρμογής της υφιστάμενης νομοθεσίας·
- E. λαμβάνοντας υπόψη ότι η ποικιλομορφία των φυτικών ειδών και ποικιλιών που καλλιεργούνται παραδοσιακά σε μικρές και μεσαίες γεωργικές εκμεταλλεύσεις και σε οικογενειακές γεωργικές εκμεταλλεύσεις έχει τεράστια σημασία τόσο για την κάλυψη των διαφόρων αναγκών και χρήσεων στις αγροτικές κοινότητες όσο και για τον περιορισμό της ευπάθειας των καλλιεργειών σε αντίξοες καιρικές συνθήκες, επιβλαβείς οργανισμούς και ασθένειες·
- ΣΤ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η βιώσιμη και υπεύθυνη καλλιέργεια της γης καθώς και η βιώσιμη και υπεύθυνη κτηνοτροφία συμβάλλουν ουσιαστικά στη διατήρηση της βιοποικιλότητας·
- Z. λαμβάνοντας υπόψη ότι η βιοποικιλότητα υφίσταται έντονη πίεση, η οποία επιφέρει μη αντιστρεπτές αλλαγές που βλάπτουν τη φύση, την κοινωνία και την οικονομία·
- H. λαμβάνοντας υπόψη ότι με τον στόχο 11 του Aichi ζητείται η προστασία του 17 % τουλάχιστον των χερσαίων περιοχών και των εσωτερικών υδάτων μέσω της αποτελεσματικής διαχείρισης των συστημάτων των προστατευόμενων περιοχών· λαμβάνοντας υπόψη ότι η αναλογία ευρωπαϊκών οικοπεριοχών με τουλάχιστον το 17 % του εδάφους τους σε προστατευόμενες περιοχές, μειώνεται σημαντικά όταν αποκλείονται περιοχές που προστατεύονται αποκλειστικά από το δίκτυο Natura 2000·

- Θ. λαμβάνοντας υπόψη ότι η αποκατάσταση των οικοσυστημάτων μπορεί να έχει θετικό αντίκτυπο τόσο στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής όσο και στην προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή·
- I. λαμβάνοντας υπόψη ότι τουλάχιστον 8 στους 10 πολίτες της ΕΕ θεωρούν ότι οι επιπτώσεις από την απώλεια βιοποικιλότητας είναι κάτι σοβαρό και ότι 552.470 πολίτες συμμετείχαν στη δημόσια διαβούλευση σχετικά με τον έλεγχο καταλληλότητας των περιβαλλοντικών οδηγιών, που είναι η μεγαλύτερη απόκριση μέχρι σήμερα σε οποιαδήποτε διαβούλευση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με έρευνα του Ευρωβαρόμετρου, οι πολίτες επιθυμούν περισσότερες πληροφορίες για τη βιοποικιλότητα και ότι οι περισσότεροι πολίτες δεν γνωρίζουν το δίκτυο Natura 2000·
- ΙΑ. λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη ότι πολλοί ενεργοί πολίτες αναπτύσσουν, με δική τους πρωτοβουλία ή συμμετέχοντας σε τοπικές ή περιφερειακές ομάδες δράσης, πρωτοβουλίες σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο με σκοπό την προώθηση της βιοποικιλότητας, επιτυγχάνοντας με τον τρόπο αυτό θετικά αποτελέσματα σε σχετικά σύντομο χρονικό διάστημα·
- ΙΒ. λαμβάνοντας υπόψη ότι το 65 % των πολιτών της ΕΕ ζουν σε απόσταση 5 χιλιομέτρων από έναν τόπο του δικτύου Natura 2000, και το 98 % ζουν σε απόσταση 20 χιλιομέτρων, γεγονός που υποδεικνύει ότι οι εν λόγω τοποθεσίες θα μπορούσαν να βοηθήσουν να αυξηθεί η ευαισθητοποίηση σχετικά με τη βιοποικιλότητα και την παροχή οικοσυστημικών υπηρεσιών που συμβάλλουν στην ευημερία μεγάλου ποσοστού του πληθυσμού της ΕΕ·
- ΙΓ. λαμβάνοντας υπόψη ότι οι πολιτικές για τη βιοποικιλότητα πρέπει να τηρούν πλήρως την αρχή της επικουρικότητας, ώστε να γίνονται πλήρως σεβαστές οι διαφορές τοπίων και οικοτόπων μεταξύ περιφερειών·
- ΙΔ. λαμβάνοντας υπόψη τη σημασία της βιοποικιλότητας στις εξόχως απόκεντρες περιοχές και στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη, που αποτελούν μοναδικά καταφύγια ενδημικών φυτικών και ζωικών ειδών· λαμβάνοντας υπόψη, εντούτοις, τη μη εφαρμογή των οδηγιών για τα άγρια πτηνά και για την διατήρηση των οικοτόπων σε κάποιες από τις περιοχές αυτές·

Γενικές παρατηρήσεις

1. επικροτεί την ενδιάμεση ανασκόπηση της στρατηγικής για τη βιοποικιλότητα, και τις εκθέσεις σχετικά με την «κατάσταση της φύσης» και το «SOER 2015»· υπογραμμίζει τη στρατηγική σημασία των εκθέσεων αυτών για την υλοποίηση των στόχων της ΕΕ στο θέμα της βιοποικιλότητας·
2. εκφράζει σοβαρές ανησυχίες για τη συνεχιζόμενη απώλεια βιοποικιλότητας· διαπιστώνει ότι οι προταθέντες για το 2020 στόχοι δεν πρόκειται να επιτευχθούν χωρίς μια πρόσθετη, σημαντική και συνεχή προσπάθεια· επισημαίνει ταυτόχρονα ότι οι επιστημονικές αποδείξεις μαρτυρούν πως το περιβάλλον της Ευρώπης θα ήταν σε πολύ χειρότερη κατάσταση χωρίς τον θετικό αντίκτυπο των οδηγιών της ΕΕ για τα πτηνά και τα ενδιαιτήματα (τους οικοτόπους) κι ότι οι στοχευμένες και κατάλληλα

χρηματοδοτούμενες προσπάθειες παράγουν θετικά αποτελέσματα· τονίζει όμως ότι υπάρχουν σημαντικές δυνατότητες βελτίωσης·

3. τονίζει ότι η καταστροφή των ενδιαιτημάτων είναι ο σημαντικότερος παράγοντας που επιφέρει απώλεια βιοποικιλότητας και αποκτά ιδιαίτερη προτεραιότητα όταν επιδιώκεται η αντιμετώπιση αυτής της απώλειας, π.χ. με τη μείωση της υποβάθμισης και του κατακερματισμού·
4. υπογραμμίζει ότι η απώλεια της βιοποικιλότητας δεν αφορά μόνο τα είδη και τους οικοτόπους, αλλά επίσης τη γενετική ποικιλομορφία· καλεί την Επιτροπή να αναπτύξει μια στρατηγική για τη διατήρηση της γενετικής ποικιλομορφίας·
5. τονίζει τον κρίσιμο ρόλο της βιοποικιλότητας στο πλαίσιο των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ), και ιδίως των στόχων 14 («Διατήρηση και αειφόρος χρήση των ωκεανών, των θαλασσών και των θαλάσσιων πόρων») και 15 («Προστασία, αποκατάσταση και προαγωγή της αειφόρου χρήσης των χερσαίων οικοσυστημάτων, βιώσιμη διαχείριση των δασών, καταπολέμηση της απερίμενης, ανασχεση και αντιστροφή της υποβάθμισης του εδάφους και ανασχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας»)· υπενθυμίζει ότι η ΕΕ διαθέτει απίστευτη βιοποικιλότητα ιδίως χάρη στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της, αλλά και χάρη στις υπερπόντιες χώρες και τα εδάφη που συνδέονται με αυτήν· ζητεί, συνεπώς, από την ΕΕ να παραμείνει σταθερά προσηλωμένη στην περαιτέρω ενίσχυση της σύμβασης για τη βιολογική ποικιλομορφία και να διασφαλίσει την αποτελεσματική εφαρμογή της·
6. σημειώνει ότι ο κατακερματισμός, η υποβάθμιση και η καταστροφή των οικοτόπων ως αποτέλεσμα της αλλαγής στη χρήση της γης, της κλιματικής αλλαγής, των μη βιώσιμων προτύπων κατανάλωσης και της χρήσης των θαλασσών είναι κάποιες από τις κύριες πιέσεις και αιτίες που προκαλούν απώλεια της βιοποικιλότητας εντός και εκτός της ΕΕ· τονίζει, ως εκ τούτου, την ανάγκη να προσδιοριστούν και να εφαρμοστούν δείκτες που θα μετρούν αδιαμφισβήτητα και επιστημονικά την κατάσταση της βιοποικιλότητας σε μια δεδομένη περιοχή ή περιφέρεια και να υποστηριχτεί η ορθολογική και βιώσιμη χρήση των πόρων, τόσο εντός της ΕΕ όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο, περιλαμβανομένων των αναπτυσσόμενων χωρών, και, ειδικότερα, προτρέπει την ΕΕ να ευθυγραμμίσει καλύτερα τις διεθνείς της δεσμεύσεις για τη βιοποικιλότητα με τη στρατηγική της για την κλιματική αλλαγή και τη στρατηγική «Ευρώπη 2020»· τονίζει ότι μια οικονομία πιο αποδοτική όσον αφορά τους πόρους και η μείωση της υπερκατανάλωσης θα μπορούσαν να δώσουν στην ΕΕ τη δυνατότητα να μειώσει την εξάρτησή της στον τομέα των φυσικών πόρων, ιδίως από κράτη εκτός Ευρώπης· υπενθυμίζει επίσης ότι οι βασισμένες στο οικοσύστημα προσεγγίσεις στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή θα μπορούσαν να προσφέρουν οικονομικά αποδοτικές εναλλακτικές λύσεις αντί των τεχνολογικών λύσεων, ενώ η πρόοδος σε πολλές εφαρμοσμένες επιστήμες εξαρτάται από τη μακρόχρονη διαθεσιμότητα και ποικιλία των φυσικών πόρων·
7. τονίζει την κρίσιμη σημασία μιας μεγαλύτερης πολιτικής βούλησης στο υψηλότερο επίπεδο για τη διαφύλαξη της βιοποικιλότητας και την ανακοπή της απώλειας βιοποικιλότητας· πιστεύει ότι η εφαρμογή και ο έλεγχος εφαρμογής της υφιστάμενης νομοθεσίας και η περαιτέρω ενσωμάτωση της βιοποικιλότητας σε άλλους τομείς πολιτικής είναι ζωτικής σημασίας· καλεί συγκεκριμένα τις περιφερειακές και τοπικές

αρχές των κρατών μελών να μεριμνήσουν για την ενημέρωση και την ευαισθητοποίηση στα θέματα της βιοποικιλότητας·

8. θεωρεί λυπηρό το γεγονός ότι περίπου το ένα τέταρτο των άγριων ειδών της Ευρώπης κινδυνεύουν με εξαφάνιση, ενώ πολλά οικοσυστήματα έχουν υποβαθμιστεί, γεγονός που προκαλεί σοβαρή κοινωνική και οικονομική ζημία στην ΕΕ·
9. υπογραμμίζει ότι η φύση και η οικονομική ανάπτυξη δεν αλληλοαποκλείονται· είναι πεπεισμένο για την ανάγκη να ενσωματωθεί πληρέστερα η φύση στην κοινωνία, μεταξύ άλλων και στην οικονομία και τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, ώστε να δημιουργηθεί πιο βιώσιμη οικονομική μεγέθυνση και να ληφθούν προορατικά μέτρα για την προστασία, την αποκατάσταση και την καλύτερη διαχείριση του περιβάλλοντος· εκτιμά ειδικότερα ότι μια δέσμευση για μείωση της εκμετάλλευσης των πόρων πρέπει να κατέχει κεντρική θέση στη συγχώνευση περιβαλλοντικών και οικονομικών στόχων·
10. τονίζει ότι η απώλεια της βιοποικιλότητας έχει καταστρεπτικό οικονομικό κόστος για την κοινωνία, το οποίο μέχρι τώρα δεν έχει ενσωματωθεί επαρκώς στις οικονομικές και λοιπές πολιτικές· θεωρεί ως ζωτικής σημασίας να αναγνωριστεί ότι οι επενδύσεις στη βιοποικιλότητα είναι σημαντικές από κοινωνικοοικονομική άποψη· επισημαίνει ότι μία στις έξι θέσεις απασχόλησης στην ΕΕ εξαρτάται σε κάποιο βαθμό από τη φύση και τη βιοποικιλότητα· τονίζει ότι η βιοποικιλότητα περικλείει ουσιαστικές δυνατότητες δημιουργίας νέων δεξιοτήτων, θέσεων απασχόλησης και επιχειρηματικών ευκαιριών· επικροτεί τις μεθόδους μέτρησης της οικονομικής αξίας της βιοποικιλότητας· εκτιμά πως τα εργαλεία αυτά μπορούν να βελτιώσουν την ευαισθητοποίηση, να βελτιώσουν τη χρήση ανανεώσιμων πόρων και να οδηγήσουν στη λήψη καλύτερων αποφάσεων·
11. καλεί την Επιτροπή να ενισχύσει το ρόλο της βιοποικιλότητας και των οικοσυστημάτων στις οικονομικές υποθέσεις, με σκοπό τη μετάβαση σε μια πράσινη οικονομία και την καλεί να ενισχύσει τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης στο ευρωπαϊκό εξάμηνο· τονίζει ότι η βιοποικιλότητα αποτελεί γενική κοινωνική ευθύνη η οποία δεν μπορεί να βασίζεται μόνο στις δημόσιες δαπάνες·
12. φρονεί ότι η οικονομική αξία της βιοποικιλότητας πρέπει να αντικατοπτρίζεται σε δείκτες που επηρεάζουν τη λήψη αποφάσεων χωρίς να οδηγούν στην εμπορευματοποίηση της βιοποικιλότητας, και που δεν περιορίζονται στο ΑΕΠ· είναι πεπεισμένο ότι αυτό θα ωφελήσει τις προσπάθειες για την επίτευξη των ΣΒΑ· ζητεί, σε αυτό το πλαίσιο, τη συστηματική ενσωμάτωση των αξιών της βιοποικιλότητας στα εθνικά λογιστικά συστήματα, ως μέρος της διαδικασίας παρακολούθησης των ΣΒΑ·
13. τονίζει ότι η ΕΕ και τα κράτη μέλη της δεν μπόρεσαν να πετύχουν τους στόχους του 2010 της στρατηγικής για τη βιοποικιλότητα· καλεί την Επιτροπή, ελλείψει προόδου στην επίτευξη των στόχων βιοποικιλότητας για το 2020, να υποβάλλει στο Κοινοβούλιο εκθέσεις ανά διετία, στις οποίες το Συμβούλιο και η Επιτροπή θα επεξεργάζονται τα δεδομένα σχετικά με την κατάσταση, τους λόγους μη επίτευξης και τη στρατηγική μελλοντικής συμμόρφωσης·

Ενδιάμεση επανεξέταση της στρατηγικής για τη βιοποικιλότητα

Κύριος στόχος

14. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να δώσουν επειγόντως υψηλή προτεραιότητα στην επίτευξη των στόχων του 2020· ζητεί μια πλειονομερή προσέγγιση και τονίζει τον ζωτικό ρόλο των περιφερειακών και τοπικών φορέων και της πλήρους συμμετοχής τους στη διαδικασία αυτή· τονίζει ότι η χρηματοδότηση και η μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση, κατανόηση και υποστήριξη του κοινού στο θέμα της προστασίας της βιοποικιλότητας είναι επίσης ουσιαστικής σημασίας· εκτιμά πως μια καλή ενημερωτική πολιτική και η έγκαιρη συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων φορέων, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικοοικονομικών, είναι ως εκ τούτου κομβικής σημασίας για την επίτευξη αυτών των στόχων·
15. ζητεί από την ΕΕ να μειώσει το αποτύπωμά της στη βιοποικιλότητα παγκοσμίως, ευθυγραμμιζόμενη με την αρχή της Συνοχής της Πολιτικής για την Ανάπτυξη και να το προσαρμόσει στα οικολογικά όρια των οικοσυστημάτων, σημειώνοντας πρόοδο στην επίτευξη των πρωταρχικών στόχων βιοποικιλότητας και τηρώντας τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει για την προστασία της βιοποικιλότητας· καλεί επίσης την ΕΕ να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες στην προσπάθειά τους να διατηρήσουν τη βιοποικιλότητα και να διασφαλίσουν τη βιώσιμη χρήση της·

Στόχος I

16. εκφράζει τη λύπη του για τη βραδεία πρόοδο των κρατών μελών στην εφαρμογή της περιβαλλοντικής νομοθεσίας της ΕΕ· τονίζει την ανάγκη περισσότερων πληροφοριών σχετικά με την πορεία εφαρμογής στα κράτη μέλη·
17. τονίζει ότι η πλήρης εφαρμογή και παρακολούθηση εφαρμογής των οδηγιών για τη φύση και η κατάλληλη εφαρμογή τους είναι κρίσιμη προϋπόθεση για την επιτυχία της στρατηγικής συνολικά και για την επίτευξη του βασικού της στόχου· καλεί όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, λόγω του λίγου διαθέσιμου χρόνου, να κάνουν ό,τι μπορούν για την επιτυχία των ανωτέρω και για την δημιουργία ευρείας υποστήριξης·
18. καλεί τους ηγέτες της ΕΕ να εισακούσουν το μισό εκατομμύριο πολίτες που έχουν ζητήσει τη διατήρηση και βελτιωμένη εφαρμογή της αυστηρής νομοθεσίας μας για την φύση·
19. καλεί την Επιτροπή να βελτιώσει τις κατευθυντήριες γραμμές ώστε να διευκολυνθεί η πλήρης εφαρμογή και επιβολή των οδηγιών, σε συμφωνία με την ισχύουσα νομολογία· καλεί την Επιτροπή να δώσει μεγαλύτερη προτεραιότητα στον διάλογο με τα κράτη μέλη και όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς, συμπεριλαμβανομένων των κοινωνικοοικονομικών συντελεστών, ώστε να ενθαρρύνει την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών·
20. αναγνωρίζει ότι ένα από τα βασικά οφέλη των οδηγιών για τη φύση είναι ο βαθμός στον οποίο συμβάλλουν στη διασφάλιση ίσων όρων ανταγωνισμού στην ΕΕ παρέχοντας ένα βασικό πρότυπο περιβαλλοντικής προστασίας το οποίο πρέπει να τηρούν όλα τα κράτη μέλη σε συμφωνία με τις απαιτήσεις για τα κοινά πρότυπα και την αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισης εντός της ενιαίας αγοράς·

21. επισημαίνει ότι το 2012 μόνο το 58% των τόπων του δικτύου Natura 2000 είχε σχέδια διαχείρισης· ανησυχεί για τα αποκλίνοντα επίπεδα εφαρμογής· καλεί τα κράτη μέλη να ολοκληρώσουν τον χαρακτηρισμό των χερσαίων και θαλασσίων τόπων του δικτύου Natura 2000 και να καταρτίσουν σχέδια διαχείρισης, σε συνεννόηση με όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς·
22. τονίζει ότι, ενώ η διαχείριση των τόπων του δικτύου Natura 2000 σε όλη την ΕΕ κοστίζει τουλάχιστον 5,8 δισεκατομμύρια ευρώ, οι τόποι αυτοί συνεισφέρουν ετησίως περιβαλλοντικά και κοινωνικοοικονομικά οφέλη αξίας 200 έως 300 δισεκατομμυρίων ευρώ· καλεί τα κράτη μέλη να μεριμνήσουν για τη διαφανή διαχείριση των τόπων του δικτύου Natura 2000·
23. αναγνωρίζει τη ζωτική συμβολή που θαλάσσιες προστατευόμενες περιοχές του δικτύου Natura 2000 θα έχουν για την επίτευξη μέχρι το 2020 μιας καλής περιβαλλοντικής κατάστασης δυνάμει της οδηγίας πλαισίου για τη θαλάσσια στρατηγική και του παγκόσμιου στόχου της προστασίας του 10% των παράκτιων και θαλασσίων περιοχών, βάσει του στόχου βιοποικιλότητας αριθ. 11 του Aichi· θεωρεί λυπηρό που απέχουμε ακόμη πολύ από του να επιτύχουμε αυτό το στόχο·
24. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αυξήσουν τη συλλογή δεδομένων και την παρακολούθηση των ενδιαιτημάτων και των ειδών, ιδίως όποτε υπάρχουν μεγάλα κενά, ώστε να αξιολογούν την συντελούμενη πρόοδο στην επίτευξη αυτών των στόχων·
25. εκφράζει την ανησυχία του για το γεγονός ότι εξακολουθούν να μην υπάρχουν αναλυτικά στοιχεία ανά κράτος μέλος σχετικά με την πραγματική χρηματοδότηση υπέρ της διαφύλαξης της φύσης· εκτιμά πως πρόκειται για σημαντικό κενό στην πληροφόρησή μας· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εντοπίσουν και να συντάξουν συγκεντρωτικούς καταλόγους με τις σχετικές γραμμές των εθνικών προϋπολογισμών·
26. επαναλαμβάνει τις προηγούμενες εκκλήσεις του για συγχρηματοδότηση της διαχείρισης των τόπων του δικτύου Natura 2000 από την ΕΕ, συμπληρωματικά προς τους πόρους για την αγροτική ανάπτυξη, τα διαρθρωτικά ταμεία και τους αλιευτικούς πόρους, και συμπληρωματικά προς τα κονδύλια που διαθέτουν τα κράτη μέλη·
27. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να συνεχίσουν να ελέγχουν ευσυνείδητα την εφαρμογή των περιβαλλοντικών οδηγιών· τονίζει ότι η συμμόρφωση προς την ευρωπαϊκή νομοθεσία και ο έλεγχος της εφαρμογής της πρέπει να βελτιωθούν π.χ. μέσω της χρήσης αναλογικών, αποτελεσματικών και αποτρεπτικών κυρώσεων·
28. ζητεί σε αυτό το πλαίσιο επιπλέον προσπάθειες για την εξάλειψη της παράνομης θανάτωσης, παγίδευσης και εμπορίας πτηνών και για τη μείωση των τοπικών διενέξεων που ανακύπτουν· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να αναπτύξουν νέα εργαλεία για τον εντοπισμό παράνομων δραστηριοτήτων σε τόπους εντός του δικτύου Natura 2000·

Στόχος 2

29. καλεί την Επιτροπή να υποβάλει συγκεκριμένη πρόταση για τη δημιουργία ενός διευρωπαϊκού δικτύου πράσινων υποδομών (ΔΕΔ-Π/TEN-G) μέχρι το 2017· ενθαρρύνει τη χάραξη, από κοινού με τα κράτη μέλη, μιας στρατηγικής για τους ευρωπαϊκούς διαδρόμους άγριας χλωρίδας και πανίδας για στοχευμένα είδη·
30. καλεί όσα κράτη μέλη δεν το έχουν κάνει ακόμη να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν πάραυτα πλαίσια προτεραιοτήτων για την αποκατάσταση των οικοσυστημάτων·
31. καλεί τα κράτη μέλη να δώσουν προτεραιότητα στον στόχο της αποκατάστασης του 15% των υποβαθμισμένων οικοσυστημάτων μέχρι το 2020 και να χρησιμοποιήσουν τους διαθέσιμους στο πλαίσιο του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου (ΠΔΠ) πόρους προς το σκοπό αυτό· καλεί την Επιτροπή να καταρτίσει κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον τρόπο χρήσης των εν λόγω πόρων για την αποκατάσταση υποβαθμισμένων οικοσυστημάτων και την προστασία της βιοποικιλότητας γενικά·
32. επισημαίνει τη μεγάλη σημασία της γεωργίας και της δασοκομίας για την επίτευξη αυτού του στόχου και την ανάγκη βιώσιμων λύσεων για τη γεωργία και τη δασοκομία·
33. αναγνωρίζει τη δυσμενή επίπτωση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης στη βιοποικιλότητα και τις οικοσυστημικές υπηρεσίες, με τα κρίσιμα φορτία του θρεπτικού αζώτου και της οξύτητας να χρησιμοποιούνται ως δείκτης της πίεσης στα φυσικά οικοσυστήματα και στην ποικιλομορφία των ειδών·
34. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να επενδύσουν στη βιοποικιλότητα με γνώμονα την υποστήριξη των καινοτόμων δυνατοτήτων των επιχειρήσεων, ιδίως στον τομέα της μηχανικής περιβάλλοντος·

Στόχος 3

35. επισημαίνει ότι η ενσωμάτωση της διατήρησης της φύσης στα άλλα πεδία πολιτικής παραμένει μέγιστης σημασίας και τονίζει τον κρίσιμο ρόλο της γεωργίας και της δασοπονίας στο θέμα αυτό·
36. τονίζει ότι η διατήρηση της βιοποικιλότητας είναι καίριας σημασίας για την παραγωγή τροφίμων και ζωοτροφών και είναι, ως εκ τούτου, προς το συμφέρον των αγροτών· τονίζει τη σημασία μιας πλειονομερούς προσέγγισης που ενεργά εμπλέκει επίσης τους γεωργούς και τους φορείς δασικής εκμετάλλευσης και τους ενθαρρύνει να αντιμετωπίσουν από κοινού το ζήτημα αυτό·
37. υπενθυμίζει ότι η Κοινή Γεωργική Πολιτική (ΚΓΠ) διαθέτει ήδη μέσα για την αποκατάσταση, διατήρηση και ενίσχυση της βιοποικιλότητας, όπως π.χ. τις περιοχές οικολογικής εστίασης (Ecological Focus Areas, EFAs)· υπογραμμίζει ότι η αποκατάσταση, η διατήρηση και η ενίσχυση των οικοσυστημάτων που σχετίζονται με τη γεωργία και τη δασοκομία, συμπεριλαμβανομένων αυτών που ανήκουν σε περιοχές του δικτύου Natura 2000, επισημαίνεται ως μία από τις έξι προτεραιότητες για την αγροτική ανάπτυξη στην ΕΕ·
38. επισημαίνει με λύπη του ότι ακόμη δεν υπήρξε μετρήσιμη βελτίωση της κατάστασης της βιοποικιλότητας στη γεωργία, αναγνωρίζει όμως ότι είναι ακόμη πολύ νωρίς να

εκτιμηθεί η πραγματική αποτελεσματικότητα της μεταρρυθμισμένης ΚΓΠ· επικροτεί την πρόθεση της Επιτροπής να αξιολογήσει την πρόοδο στην υλοποίηση της ΚΓΠ και καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εποπτεύουν, να αξιολογούν και, όπου χρειάζεται, να βελτιώνουν την αποτελεσματικότητα των μέτρων οικολογικού προσανατολισμού –συμπεριλαμβανομένης της αξιολόγησης της ευελιξίας των κρατών μελών– και των σχετικών μέσων αγροτικής ανάπτυξης στο πλαίσιο της ΚΓΠ· καλεί την Επιτροπή να λάβει υπόψη τις διαπιστώσεις της από την ενδιάμεση επανεξέταση της ΚΓΠ·

39. καλεί τα κράτη μέλη να αξιοποιήσουν καλύτερα τα ήδη υφιστάμενα μέσα της ΚΓΠ και της πολιτικής της συνοχής, για να στηρίξουν τους γεωργούς και τους φορείς δασικής εκμετάλλευσης να επιτύχουν τους στόχους βιοποικιλότητας· υποστηρίζει την ανάγκη προώθησης της βιώσιμης χρήσης των φυτικών γενετικών πόρων και των παραδοσιακών γεωργικών ποικιλιών, μαζί με βιώσιμες λύσεις για τη γεωργία και τη δασοκομία·
40. τονίζει ότι οι περιοχές οικολογικής εστίασης (ΠΟΕ/EFAs) θα πρέπει καταρχήν να είναι περιοχές προστασίας και προώθησης αγρο-οικολογικών διεργασιών όπως η επικονίαση και η συντήρηση των εδαφών· ζητεί από την Επιτροπή να δημοσιοποιήσει στοιχεία σχετικά με τον αριθμό των κρατών μελών που επιτρέπουν τη χρήση φυτοφαρμάκων και λιπασμάτων στις εν λόγω περιοχές οικολογικής εστίασης μετά τη θέση σε ισχύ του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1307/2013·
41. καλεί την Επιτροπή να δημοσιοποιήσει για λόγους διαφάνειας τις αιτιολογήσεις των κρατών μελών για τις επιλογές τους όσον αφορά τα μέτρα οικολογικού προσανατολισμού·
42. επιμένει ότι η Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να μεριμνήσουν ώστε οι χρηματοδοτικοί πόροι στο πλαίσιο της ΚΓΠ να ανακατευθύνονται από την επιδότηση περιβαλλοντικά επιβλαβών δραστηριοτήτων προς τη χρηματοδότηση βιώσιμων γεωργικών πρακτικών και τη διατήρηση της σχετικής βιοποικιλότητας·
43. τονίζει ότι είναι αναγκαίο να προστατευθεί η γεωργική βιοποικιλότητα στις αναπτυσσόμενες χώρες ώστε να επιτευχθεί η επισιτιστική ασφάλεια· καλεί, συνεπώς, την Επιτροπή να επενδύσει στην αγροοικολογία στις αναπτυσσόμενες χώρες, σύμφωνα με τις συστάσεις του Ειδικού Εισηγητή του ΟΗΕ για το δικαίωμα στη διατροφή·
44. καλεί την Επιτροπή να προωθήσει τη βιώσιμη διαχείριση των δασών παγκοσμίως, διασφαλίζοντας οικολογικές διαδικασίες, τη βιοποικιλότητα και την παραγωγικότητα των δασών, και τον σεβασμό των δικαιωμάτων των αυτοχθόνων πληθυσμών ως προς τη διατήρηση των δασικών πόρων· καλεί ακόμη την Επιτροπή να απαγορεύσει την καταστροφή των φυσικών δασών, να διαφυλάξει τα απειλούμενα είδη, και να απαγορεύσει τα τοξικά φυτοφάρμακα και τη φύτευση γενετικά τροποποιημένων δέντρων·
45. καλεί την Επιτροπή, στο πλαίσιο της στρατηγικής της για τη βιοποικιλότητα, να λάβει περισσότερο υπόψη της τα τροπικά δάση, δεδομένου ότι φιλοξενούν οικοσυστήματα, οικοτόπους και ιδιαίτερος απειλούμενα ευαίσθητα είδη, διαδραματίζουν ουσιαστικό ρόλο στην ισορροπία του περιβάλλοντος και του κλίματος και έχουν κοινωνική και

πολιτισμική σημασία για τους αυτόχθονες πληθυσμούς·

46. ζητεί από τα κράτη μέλη να αναπτύξουν και να εφαρμόσουν σχέδια δασικής διαχείρισης, για τη βελτίωση της κατάστασης ως προς το βαθμό διατήρησης των δασικών ενδιαιτημάτων και ειδών, και για τη βελτίωση της διαθεσιμότητας πληροφοριών· καλεί την Επιτροπή να αναπτύξει κριτήρια και πρότυπα για τη συλλογή πληροφοριών σχετικά με τη δασική βιοποικιλότητα προκειμένου να διασφαλιστούν η συνέπεια και η συγκρισιμότητα·
47. εφιστά την προσοχή στη δυνητική απειλή που συνεπάγεται για τη βιοποικιλότητα η αυξανόμενη ζήτηση αγροκαυσίμων και η εντεινόμενη πίεση που ασκείται στις αναπτυσσόμενες χώρες προκειμένου να τα παράγουν, μέσω του μετασχηματισμού και της υποβάθμισης οικοτόπων και οικοσυστημάτων όπως είναι για παράδειγμα οι υγρότοποι και τα δάση·
48. ζητεί να αποτελέσουν τα κοινωνικά και περιβαλλοντικά κριτήρια βιωσιμότητας για την παραγωγή βιομάζας συνεκτικό μέρος του πλαισίου της οδηγίας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (RED)· θεωρεί καίριας σημασίας την ανάπτυξη προτύπων βιωσιμότητας για όλους τους τομείς που ενδέχεται να χρησιμοποιούν βιομάζα, μαζί με κριτήρια βιώσιμης διαχείρισης των δασών, ώστε η βιοενέργεια να μη συμβάλλει στην αλλαγή του κλίματος, ούτε και να μετατραπεί σε πρόσθετο λόγο για αρπαγή γαιών και διατροφική ανασφάλεια·
49. παρατηρεί με ανησυχία ότι το 90% του φοινικελαίου που καταναλώνεται στον κόσμο παράγεται στην Ινδονησία και τη Μαλαισία, εις βάρος των τροπικών δασών, τα οποία καίγονται για να δώσουν τη θέση τους σε μεγάλης έκτασης φυτείες ακακίας και φοινίκων ελαιοπαραγωγής· παρατηρεί ότι, σύμφωνα με μελέτη της Παγκόσμιας Τράπεζας, η Ινδονησία έχει καταστεί η τρίτη στον κόσμο χώρα εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, ακριβώς εξαιτίας των δασικών πυρκαγιών·

Στόχος 4

50. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να θέσουν σωστά και σύντομα σε εφαρμογή τη μεταρρυθμισμένη Κοινή Αλιευτική Πολιτική, εφαρμόζοντας αλιευτική διαχείριση επικεντρωμένη στα οικοσυστήματα, ώστε ο στόχος της μέγιστης βιώσιμης απόδοσης να επιτευχθεί μεταξύ άλλων με την προαγωγή βιώσιμων και καινοτόμων μεθόδων αλίευσης· τονίζει τη σημασία της μείωσης της ρύπανσης προκειμένου, μεταξύ άλλων, να διαφυλαχθούν μεταξύ άλλων η θαλάσσια βιοποικιλότητα και τα ιχθυαποθέματα και να στηριχθεί η οικονομική μεγέθυνση μέσω της γαλάζιας οικονομίας·
51. τονίζει τη θεμελιώδη σημασία των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και πόρων ως θεμέλιου της βιώσιμης ανάπτυξης των παράκτιων χωρών· καλεί τα κράτη μέλη να εφαρμόσουν πλήρως τις προηγούμενες δεσμεύσεις και να συνεργαστούν με τις κυβερνήσεις σε παγκόσμιο, περιφερειακό και εθνικό επίπεδο για να ανεβάσουν σημαντικά τον πήχη των φιλοδοξιών και των δράσεων, για την επίτευξη μιας δίκαιης και οικονομικά και οικολογικά βιώσιμης αλιείας·
52. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να μεριμνήσουν ώστε η ΕΕ να έχει ηγετικό ρόλο στην εξασφάλιση μιας συμφωνίας στο πλαίσιο της σύμβασης του ΟΗΕ για το

δίκαιο της θάλασσας (UNCLOS) σχετικά με τη διατήρηση και βιώσιμη χρήση της θαλάσσιας βιοποικιλότητας πέραν της δικαιοδοσίας των κρατών·

53. καλεί την Επιτροπή να συνεργαστεί με τα κράτη μέλη και τις τρίτες χώρες για τη βελτίωση της εφαρμογής του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1005/2008 σχετικά με την παράνομη, λαθραία και άναρχη (IUU) αλιεία·
54. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να βελτιώσουν την ποιότητα του περιβάλλοντος των θαλασσών της ΕΕ εκτελώντας έργα που να επιδιώκουν να μειώσουν τη χημική, φυσική και μικροβιολογική ρύπανση, βελτιστοποιώντας τη βιωσιμότητα της θαλάσσιας κυκλοφορίας και προστατεύοντας τη βιοποικιλότητα που αναπόφευκτα απειλείται· επισημαίνει στο πλαίσιο αυτό ότι 12,7 εκατομμύρια τόνοι πλαστικού (το 5% της συνολικής παραγωγής) καταλήγουν κάθε χρόνο στις θάλασσες, μέσω συστημάτων αποχέτευσης, υδάτινων ρευμάτων και χώρων υγειονομικής ταφής σε ακτές, διαταράσσοντας το περιβάλλον και τη βιοποικιλότητα ολόκληρου του πλανήτη·

Στόχος 5

55. καλεί την Επιτροπή να δημιουργήσει, χωρίς καθυστέρηση και σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1143/2014, έναν ακριβή και πλήρη κατάλογο των χωροκατακτητικών ξένων ειδών που ενδιαφέρουν την Ένωση, υπό την προϋπόθεση ότι ο εν λόγω κατάλογος δεν θα περιορίζεται σε έναν καθορισμένο αριθμό ειδών και θα περιλαμβάνει πλήρεις και συνεκτικές δράσεις εφαρμογής — που να υποστηρίζονται με τους κατάλληλους πόρους — με σκοπό την επίτευξη των στόχων· τονίζει τη σημασία που έχουν η τακτική επικαιροποίηση του εν λόγω καταλόγου και οι επιπρόσθετες εκτιμήσεις επικινδυνότητας ειδών, ούτως ώστε η νομοθεσία για τα χωροκατακτητικά αλλόχθονα είδη να ενεργήσει ως ένα ισχυρό εργαλείο·
56. καλεί όλα τα κράτη μέλη να επικυρώσουν τη σύμβαση του Διεθνούς Ναυτιλιακού Οργανισμού για τη διαχείριση του υδάτινου έρματος των πλοίων προκειμένου να αποτρέψουν την πρόληψη της εξάπλωσης των χωροκατακτητικών αλλόχθονων ειδών μέσω των θαλάσσιων και εσωτερικών πλωτών μεταφορών και να συμβάλουν στην εφαρμογή και επίτευξη του στόχου·
57. καλεί τα κράτη μέλη να επιβλέπουν τις εισαγωγές εξωτικών ειδών στην επικράτειά τους και να υποβάλλουν τακτικά σχετικές εκθέσεις στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη· ζητεί την επιβολή μεγαλύτερων περιορισμών στις εισαγωγές και στην ιδιωτική κατοχή απειλούμενων ειδών, μεταξύ των οποίων θηλαστικά, ερπετά και αμφίβια·

Στόχος 6

58. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να καταργήσουν σταδιακά τις επιβλαβείς για το περιβάλλον επιδοτήσεις μέχρι το 2020, διασφαλίζοντας την ολοκλήρωση μέχρι το 2016 των αξιολογήσεων σχετικά με τις επιβλαβείς για το περιβάλλον επιδοτήσεις και την ενσωμάτωση των απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων στα αντίστοιχα πεδία τομεακής πολιτικής της ΕΕ· καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να προσυπογράψουν πλήρως και να διευκολύνουν τη μετάβαση σε μια κυκλική οικονομία·
59. καλεί τα υπόλοιπα κράτη μέλη να επικυρώσουν, πριν από την COP-MOP2 που θα πραγματοποιηθεί τον Δεκέμβριο του 2016, το Πρωτόκολλο της Ναγκόγια σχετικά με

την πρόσβαση στους γενετικούς πόρους και τη δίκαιη και ισότιμη συμμετοχή στα οφέλη που προκύπτουν από τη χρησιμοποίησή τους·

60. υπενθυμίζει ότι σε παγκόσμια κλίμακα, η ΕΕ συμβάλλει σημαντικά στον αγώνα κατά της απώλειας βιοποικιλότητας, και ότι, μαζί με τα κράτη μέλη της, αποτελεί τον κύριο χορηγό κονδυλίων για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας, και παρέχει το μεγαλύτερο ποσοστό επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας στον τομέα της βιοποικιλότητας·
61. επικροτεί το εμβληματικό σχέδιο B 4Life της Επιτροπής για την περίοδο 2014-2020, αλλά πιστεύει ότι η ΕΕ πρέπει να συμβάλει περισσότερο στην αποτροπή της απώλειας βιοποικιλότητας σε παγκόσμιο επίπεδο, και καλεί την ΕΕ και τα κράτη μέλη της να τηρήσουν τις δεσμεύσεις που ανέλαβαν στο Χαϊντεραμπάντ για διπλασιασμό έως το 2015 των συνολικών χρηματοδοτικών ροών των σχετικών με τη βιοποικιλότητα προς τις αναπτυσσόμενες χώρες και για διατήρηση του επιπέδου αυτού τουλάχιστον έως το 2020·
62. τονίζει ότι τα εγκλήματα κατά των αγρίων ειδών και των οικοτόπων συνιστά ευθεία και σοβαρή απειλή κατά της βιοποικιλότητας· αναγνωρίζει ότι η αβλεψία ως προς την παράνομη εμπορία άγριων ειδών και η απουσία δράσεων στο πλαίσιο της συμμετοχής της ΕΕ στη σύμβαση για το διεθνές εμπόριο απειλούμενων με εξαφάνιση αγρίων ειδών πανίδας και χλωρίδας (CITES) αποτελούν σοβαρό κενό στη στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα. υπογραμμίζει την επείγουσα ανάγκη συντονισμένης δράσης κατά της παράνομης εμπορίας άγριων ειδών· καλεί την Επιτροπή να υποβάλει ένα φιλόδοξο σχέδιο δράσης κατά της παράνομης εμπορίας άγριων ζώων και φυτών και των προϊόντων που προέρχονται από αυτά, και ζητεί τη λήψη παρόμοιων μέτρων κατά της αποψίλωσης και υποβάθμισης των δασών·

Έλεγχος καταλληλότητας των περιβαλλοντικών οδηγιών

63. τονίζει ότι οι περιβαλλοντικές οδηγίες είναι ορόσημο για την περιβαλλοντική πολιτική εντός της ΕΕ αλλά επίσης και διεθνώς· θεωρεί ότι αυτές οι οδηγίες, χάρη στην συνοπτική, συνεκτική και συνεπή μορφή τους, μπορούν να θεωρηθούν ως μια έξυπνη κανονιστική «ρύθμιση πριν από τη ρύθμιση»·
64. τονίζει ότι το δίκτυο Natura 2000 είναι ακόμη ένα σχετικά νέο δίκτυο, το πλήρες δυναμικό του οποίου κατά πολύ δεν έχει επιτευχθεί ακόμη· εκτιμά ότι οι περιβαλλοντικές οδηγίες εξακολουθούν να είναι εύστοχες, και ότι οι βέλτιστες πρακτικές στο πεδίο της εφαρμογής αποδεικνύουν την αποτελεσματικότητά τους· τονίζει ότι υπάρχει μεγάλη ευελιξία στις περιβαλλοντικές οδηγίες, συμπεριλαμβανομένης της προαιρετικής δυνατότητας για προσαρμογή ανάλογα με την τεχνική και επιστημονική πρόοδο· σημειώνει ότι η έξυπνη εφαρμογή και η διεθνής συνεργασία είναι ουσιώδους σημασίας για την επίτευξη των στόχων της βιοποικιλότητας·
65. αντιτίθεται σε ενδεχόμενη αναθεώρηση των περιβαλλοντικών οδηγιών, διότι θα υπέσκαπτε την επίτευξη των στόχων της στρατηγικής για τη βιοποικιλότητα, θα προκαλούσε μακρά περίοδο ανασφάλειας δικαίου με κίνδυνο να οδηγηθούμε σε αποδυνάμωση της νομοθετικής προστασίας και της χρηματοδότησης, πράγμα κακό για τη φύση, τους ανθρώπους και τις επιχειρηματικές συναλλαγές· επισημαίνει επ' αυτού

ότι ο εν εξελίξει έλεγχος των περιβαλλοντικών οδηγιών στο πλαίσιο του προγράμματος REFIT πρέπει να εστιάζει στη βελτίωση της εφαρμογής·

66. είναι πεπεισμένο ότι οι όποιες δυσκολίες στην επίτευξη των στόχων των περιβαλλοντικών οδηγιών και της στρατηγικής για τη βιοποικιλότητα γενικά δεν έγκεινται στη νομοθεσία, αλλά κυρίως στην ελλιπή, αποκλίνουσα και πλημμελή εφαρμογή, έλεγχο εφαρμογής και ενσωμάτωση σε άλλους τομείς πολιτικής·
67. τονίζει ότι υπάρχει μεγάλη ευελιξία στο πλαίσιο των περιβαλλοντικών οδηγιών, προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή τους λαμβανομένων υπόψη των οικονομικών, κοινωνικών, πολιτιστικών και περιφερειακών απαιτήσεων, όπως ορίζεται στην οδηγία για τους οικότοπους· καλεί ωστόσο την Επιτροπή να διευκρινίσει τις κατευθυντήριες γραμμές για την ερμηνεία και εφαρμογή τους, προκειμένου να αποφεύγονται και να επιλύονται τα προβληματικά ζητήματα·
68. ζητεί να εξεταστεί διεξοδικά ο ρόλος των μεγάλων αρπακτικών και να θεσπιστούν ενδεχομένως μέτρα προσαρμογής, προκειμένου να διατηρηθούν στις ορεινές περιοχές η βιοποικιλότητα, το καλλιεργήσιμο έδαφος και η ελεύθερη βόσκηση ζώων βοσκής η οποία αποτελεί πρακτική πολλών αιώνων·
69. αναγνωρίζει τα οφέλη που συνεπάγεται η περιβαλλοντική νομοθεσία της Ένωσης για τη διατήρηση των οικοσυστημάτων, των οικοτόπων και των ειδών σε προστατευόμενες περιοχές· θεωρεί εντούτοις λυπηρό το ότι οι γαλλικές εξόχως απόκεντρες περιοχές, που συνιστούν μοναδικά καταφύγια ειδών και οικοσυστημάτων και αποτελούν σημαντικό μέρος της ευρωπαϊκής και παγκόσμιας βιοποικιλότητας, εξαιρούνται από το εν λόγω νομοθετικό πλαίσιο και από οποιοδήποτε άλλο νομοθετικό πλαίσιο που να είναι προσαρμοσμένο στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους· υπογραμμίζει ωστόσο την επιτυχή έκβαση όλων των έργων που χρηματοδοτήθηκαν από το πρόγραμμα LIFE + στις εν λόγω περιοχές καθώς και της ευρωπαϊκής πρωτοβουλίας BEST ως προς την αυξημένη προστασία της βιοποικιλότητας και την καλύτερη προσαρμογή στις κλιματικές αλλαγές στις εξόχως απόκεντρες περιοχές και στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη·
70. καλεί την Επιτροπή να θεσπίσει έναν μακροπρόθεσμο μηχανισμό χρηματοδότησης της προστασίας της βιοποικιλότητας στις εξόχως απόκεντρες περιοχές και στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη στο πλαίσιο της προπαρασκευαστικής δράσης BEST·

Η μελλοντική πορεία: συμπληρωματικές δράσεις

71. θεωρεί ότι η απώλεια της βιοποικιλότητας εκτός των προστατευόμενων περιοχών είναι ένα κενό αυτής της στρατηγικής· προτρέπει την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να συγκεντρώσουν πληροφορίες σχετικά με τα εν λόγω ενδιαιτήματα και είδη και να αναπτύξουν κατάλληλα πλαίσια για την πρόληψη του κατακερματισμού των οικότοπων και της καθαρής απώλειας βιοποικιλότητας και οικοσυστημικών υπηρεσιών, σε συνεργασία με τις τοπικές αρχές και την κοινωνία των πολιτών·
72. θεωρεί ότι το εν λόγω πλαίσιο πρέπει να περιλαμβάνει ένα σύνολο συμπληρωματικών μέτρων για την αντιμετώπιση των βασικών αιτίων της απώλειας βιοποικιλότητας και να βελτιώνει την ενσωμάτωση της βιοποικιλότητας στις τομεακές πολιτικές, μεταξύ άλλων σε αυτές της γεωργίας, της δασοκομίας, της αλιείας, της ενέργειας και των μεταφορών·

73. προτρέπει τα κράτη μέλη, μέσω πρωτοβουλιών για τον χωροταξικό σχεδιασμό, μέσω μιας προσεκτικά σχεδιασμένης χρήσης του χώρου και της κατάλληλης προστασίας του δικτύου Natura 2000, να διαφυλάξουν τους ανοικτούς χώρους – ειδικότερα επιλέγοντας τη νομαδική κτηνοτροφία αντί για την εγκατάλειψη της γης η οποία επιδεινώνει τους φυσικούς κινδύνους όπως είναι π.χ. οι κατολισθήσεις, η ιλυόρροια και οι μετακινήσεις του εδάφους – και να δημιουργήσουν ένα συνεκτικό δίκτυο μπλε-πράσινων υποδομών στην ύπαιθρο και στις πόλεις, με την αναγκαία ασφάλεια δικαίου για τις οικονομικές δραστηριότητες ταυτόχρονα· καλεί την Επιτροπή να κάνει μια επισκόπηση των βέλτιστων πρακτικών στο πεδίο αυτό·
74. θεωρεί βασικό, προκειμένου να χρησιμοποιούνται αποτελεσματικότερα και πιο εστιασμένα οι διαθέσιμοι πόροι, να αναπτύξει η Επιτροπή ειδικά κριτήρια για τον «μηχανισμό χρηματοδότησης φυσικού κεφαλαίου» ώστε τα σχετικά έργα να έχουν επαρκείς, θετικές και επιστημονικά μετρήσιμες επιπτώσεις στη βιοποικιλότητα· εκτιμά πως τα έργα του προγράμματος LIFE πρέπει να συνδέονται με τη χρηματοδότηση από άλλες ροές προγραμμάτων όπως τα διαρθρωτικά ταμεία, ώστε να αναβαθμίζουν και να αντιγράφουν επιτυχημένα έργα μέσω της ΕΕ και να δημιουργούν μεγαλύτερο πολλαπλασιαστικό αποτέλεσμα·
75. καλεί την Επιτροπή να επεκτείνει την πολυταμειακή προσέγγιση στη χρηματοδότηση της βιοποικιλότητας και ζητεί μια καλύτερη σύνδεση μεταξύ των διαφόρων χρηματοδοτικών μέσων·
76. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να βελτιώσουν τη συνοχή μεταξύ των συναφών τομεακών πολιτικών ώστε να περιλαμβάνουν στόχους βιοποικιλότητας, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι το επόμενο Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο θα εγγυηθεί τη μη καθαρή συνολική απώλεια βιοποικιλότητας και οικοσυστημικών υπηρεσιών·
77. καλεί την Επιτροπή να συγκροτήσει μια ομάδα υψηλού επιπέδου σχετικά με το φυσικό κεφάλαιο, με σκοπό την επίτευξη των στόχων αυτών μέσα από μια υψηλότερη πολιτική σπουδαιότητα και προτεραιότητα·
78. θεωρεί λυπηρό το ότι η περιβαλλοντική νομοθεσία της ΕΕ δεν υπόκειται σε συνεκτικές και αποτελεσματικές περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις και εποπτεία για τον εντοπισμό και την πρόληψη τυχόν παραβιάσεων της σε διάφορους τομείς, μεταξύ άλλων σε προστατευόμενες περιοχές διατήρησης του φυσικού περιβάλλοντος· επικροτεί τις προπαρασκευαστικές εργασίες που πραγματοποιήθηκαν για τη θέσπιση ενός πλαισίου της ΕΕ για περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις και καλεί την Επιτροπή να υποβάλει, χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση, νομοθετική πρόταση·
79. τονίζει τη σημασία της καινοτομίας, της έρευνας και της ανάπτυξης προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι των περιβαλλοντικών οδηγιών και καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εστιάσουν ιδίως στις διασυνδέσεις ανάμεσα στη διατήρηση της βιοποικιλότητας και στα οφέλη για την υγεία των ανθρώπων και την οικονομική ευημερία και να συντονίσουν τις δράσεις συλλογής δεδομένων· υπενθυμίζει ότι εξακολουθούν να υφίστανται μεγάλα κενά στις γνώσεις σχετικά με την κατάσταση των θαλάσσιων οικοσυστημάτων και των αλιευτικών πόρων· καλεί τα κράτη μέλη να διασφαλίσουν τη συλλογή και δημοσιοποίηση δεδομένων σχετικά με τον αντίκτυπο της

αλείας και της υδατοκαλλιέργειας στο ευρύτερο περιβάλλον·

80. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να οργανώσουν μια Ευρωπαϊκή πρωτοβουλία για τους επικονιαστές –δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στο θέμα της ανθεκτικότητας των επιβλαβών οργανισμών των φυτών που επηρεάζουν τις μέλισσες και τους άλλους επικονιαστές – και βάσει πολιτικών ήδη εφαρμοσμένων στα κράτη μέλη, και να υποβάλουν χωρίς περαιτέρω καθυστέρηση προτάσεις σχετικά με την οδηγία πλαίσιο για τα εδάφη, σχετικά με την κατάρτιση οδηγίας για την πρόσβαση στη δικαιοσύνη και σχετικά με το αναθεωρημένο νομικό πλαίσιο της ΕΕ για τις περιβαλλοντικές επιθεωρήσεις·
81. επισημαίνει με ανησυχία το αυξανόμενο σώμα επιστημονικών αποδείξεων που δείχνουν τις αρνητικές επιπτώσεις των νεονικοτινοειδών φυτοφαρμάκων σε βασικές υπηρεσίες, όπως η επικονίαση και ο φυσικός έλεγχος επιβλαβών οργανισμών· καλεί, συνεπώς, την Επιτροπή να διατηρήσει την απαγόρευση της χρήσης νεονικοτινοειδών·
82. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να εφαρμόζουν πλήρως την αρχή της προφύλαξης κατά την αδειοδότηση της χρήσης και της απελευθέρωσης στο περιβάλλον ζωντανών τροποποιημένων οργανισμών, με σκοπό την πρόληψη οποιουδήποτε αρνητικού αντίκτυπου στη βιοποικιλότητα·
83. τονίζει τη σημασία του προγράμματος LIFE για το περιβάλλον και, ιδίως, τη σημασία του υποπρογράμματος φύσης και βιοποικιλότητας για την προστασία και ενίσχυση της ευρωπαϊκής βιοποικιλότητας·
84. πιστεύει ακράδαντα ότι το περιβάλλον και η καινοτομία είναι συμπληρωματικές έννοιες και επισημαίνει ειδικά τις «εμπνευσμένες από τη φύση λύσεις» («nature-based solutions»), που προσφέρουν έξυπνες λύσεις από οικονομική και περιβαλλοντική άποψη για την αντιμετώπιση προβλημάτων σαν την κλιματική αλλαγή, την ανεπάρκεια πρώτων υλών, τη ρύπανση και τη μικροβιακή αντοχή· καλεί τους ενδιαφερόμενους φορείς να ανταποκριθούν στις ως άνω «εκκλήσεις», στο πλαίσιο του προγράμματος «Ορίζοντας 2020»· καλεί τα κράτη μέλη να γίνουν πιο αποτελεσματικά, αφήνοντας ρυθμιστικά περιθώρια που θα διευκολύνουν την εξεύρεση έξυπνων λύσεων με θετικές επιπτώσεις για τη βιοποικιλότητα·
85. υπογραμμίζει την άρρηκτη σχέση μεταξύ βιοποικιλότητας, κλιματικής αλλαγής και ανεπάρκειας πρώτων υλών· υπενθυμίζει ότι, για την πρόληψη της απώλειας της βιοποικιλότητας, είναι σημαντικό να διατηρηθεί η άνοδος της θερμοκρασίας σε επίπεδο χαμηλότερο των 2° Κελσίου σε σύγκριση με τα προβιομηχανικά επίπεδα· υπενθυμίζει επίσης ότι πολλά οικοσυστήματα ενεργούν ως ζώνες προστασίας από τους φυσικούς κινδύνους, συνεισφέροντας με αυτόν τον τρόπο στις στρατηγικές προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή και μετριασμό της κλιματικής αλλαγής·
86. καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να ενσωματώσουν τα στοιχεία αυτά διασφαλίζοντας ότι η στρατηγική της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα με ορίζοντα το 2020 θα περιλαμβάνεται πλήρως στη θέση της ΕΕ στις συνομιλίες σχετικά με μια νέα διεθνή συμφωνία για την κλιματική αλλαγή, ιδίως όταν, σύμφωνα με το χρηματοδοτούμενο από την ΕΕ σχέδιο ROBIN, η προστασία της βιοποικιλότητας αποτελεί μέρος της λύσης για τον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή στην κλιματική

αλλαγή, δεδομένου ιδίως ότι τα τροπικά δάση προσφέρουν δυνατότητες μετριασμού κατά 25% των συνολικών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου·

87. καλεί την Επιτροπή να ενσωματώνει, στις διεθνείς συμφωνίες που συνάπτει, τα ζητήματα που σχετίζονται με το περιβάλλον και την κλιματική αλλαγή, και να πραγματοποιεί περιβαλλοντικές αναλύσεις οι οποίες να επικεντρώνονται στις δυνατότητες προστασίας και βελτίωσης της βιοποικιλότητας· τονίζει τη σημασία της συστηματικής ταυτοποίησης και αξιολόγησης πιθανών επιπτώσεων στη βιοποικιλότητα· ζητεί από την Επιτροπή να δώσει συνέχεια στα πορίσματα της έρευνας με τίτλο «Ταυτοποίηση και μετριασμός των αρνητικών συνεπειών της ζήτησης της ΕΕ για συγκεκριμένα αγαθά εις βάρος της βιοποικιλότητας σε τρίτες χώρες», προτείνοντας πιθανούς τρόπους συμβολής ώστε να αποφευχθεί ή να ελαχιστοποιηθεί η απώλεια παγκόσμιας βιοποικιλότητας η οποία προκαλείται από ορισμένα παραγωγικά και καταναλωτικά πρότυπα στην ΕΕ·
88. καλεί τα κράτη μέλη – με βάση την αρχή της προφύλαξης και την αρχή ανάληψης προληπτικής δράσης, και λαμβάνοντας υπόψη τους κινδύνους και τις αρνητικές επιπτώσεις για το κλίμα, το περιβάλλον και τη βιοποικιλότητα που προκύπτουν από την υδραυλική ρωγμάτωση για την εξόρυξη μη συμβατικών υδρογονανθράκων, καθώς και τα κενά που διαπιστώθηκαν στο ρυθμιστικό καθεστώς της ΕΕ για τις δραστηριότητες σχιστολιθικού αερίου – να μην επιτρέψουν καμία νέα δραστηριότητα υδραυλικής ρωγμάτωσης στην ΕΕ·
89. ζητεί από την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να μεριμνήσουν για την εφαρμογή του οδικού χάρτη της Γουαδελούπης που εγκρίθηκε τον Οκτώβριο του 2014 και να θεσπίσουν τα αναγκαία εργαλεία για την προστασία της βιοποικιλότητας στις εξόχως απόκεντρες περιοχές και στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη·
90. τονίζει τον παγκόσμιο ρόλο της στρατηγικής της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα· καλεί την Επιτροπή να ενσωματώσει διατάξεις περί βιοποικιλότητας στις εν εξελίξει εμπορικές διαπραγματεύσεις και στόχους για τη βιοποικιλότητα στις εμπορικές πολιτικές της ΕΕ·
91. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Συμβούλιο, την Επιτροπή, καθώς και στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Η απώλεια βιοποικιλότητας είναι απώλεια για τη φύση, για τους ανθρώπους και για την οικονομία

Η βιοποικιλότητα, η μοναδική παραλλαγή των οικοσυστημάτων, οικοτόπων, ειδών χλωρίδας και πανίδας και γονιδίων πάνω στη Γη των οποίων κομμάτι είναι και ο άνθρωπος, έχει μεγίστη εγγενή αξία. Επιπλέον, ο άνθρωπος εξαρτάται από τη βιοποικιλότητα για πολλές πολύτιμες υπηρεσίες οικοσυστήματος, όπως καθαρό αέρα, καθαρό νερό, πρώτες ύλες, επικονίαση, προστασία από τις πλημμύρες, για να αναφέρουμε μόνο ορισμένες. Η βιοποικιλότητα είναι επομένως ουσιαστικής σημασίας για την υγεία και την ευημερία μας και για την οικονομική μας ευρωστία.

Η βιοποικιλότητα υφίσταται μεγάλες πιέσεις, παγκοσμίως αλλά και στην Ευρώπη. Είδη ζώων και φυτών εξαλείφονται με εκθετική ταχύτητα. Κύρια αιτία είναι οι ανθρώπινες δραστηριότητες. Η τροποποίηση των οικοτόπων, η ρύπανση, η υπερεκμετάλλευση, τα χωροκατακτητικά αλλόχθονα είδη και η κλιματική αλλαγή αποτελούν τα κύρια αίτια για την απώλεια βιοποικιλότητας.

Η απώλεια βιοποικιλότητας είναι ιδιαίτερα επιζήμια και σημαίνει απώλεια για τη φύση, για τους ανθρώπους και για την οικονομία: υποσκάπτει την παροχή των αναγκαίων υπηρεσιών οικοσυστήματος και υπονομεύει την φυσική προσαρμοστικότητα του πλανήτη απέναντι σε νέες καταστάσεις. Στο πλαίσιο της έρευνας “Global risks perception survey 2014”, το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ έθεσε την απώλεια της βιοποικιλότητας και την κατάρρευση των υπηρεσιών οικοσυστήματος στο “top 10”. Είμαστε στο σημείο όπου υπερβαίνουμε τα όρια και τις αντιστάσεις του πλανήτη, πέρα από τα οποία η αλλαγή είναι μη αναστρέψιμη. Η απώλεια της βιοποικιλότητας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τα ζητήματα της κλιματικής αλλαγής και της έλλειψης πρώτων υλών, όπως προκύπτει με σαφήνεια στη νέα Ατζέντα 2030 για την βιώσιμη ανάπτυξη.

Η Ευρωπαϊκή στρατηγική για τη βιοποικιλότητα εν όψει του 2020

Η ευρωπαϊκή δέσμευση για την ανάσχεση της απώλειας της βιοποικιλότητας το 2010 απέτυχε. Το 2011, η ΕΕ ανέπτυξε μια νέα στρατηγική. Οι αρχηγοί κρατών και κυβερνήσεων προσδιόρισαν τον πρωταρχικό στόχο για να σταματήσει η απώλεια βιοποικιλότητας και η υποβάθμιση των υπηρεσιών οικοσυστήματος να αποκατασταθούν μέχρι το 2020, στο μέτρο του δυνατού, και να δοθεί μια βοήθεια για την αναστροφή πορείας στο θέμα της απώλειας βιοποικιλότητας σε παγκόσμιο επίπεδο.

Η στρατηγική δομείται συνεπώς γύρω από έξι στόχους, καθένας από τους οποίους περιλαμβάνει ειδικές δράσεις: (1) πλήρη εφαρμογή των οδηγιών για τα πτηνά και τους οικοτόπους («περιβαλλοντικές οδηγίες»); (2) διατήρηση και αποκατάσταση των οικοσυστημάτων και των υπηρεσιών οικοσυστήματος; (3) αυξημένη συμβολή της γεωργίας και της δασοκομίας στη διατήρηση και βελτίωση της βιοποικιλότητας; (4) εξασφάλιση της βιώσιμης χρήσης των αλιευτικών πόρων; (5) καταπολέμηση των χωροκατακτητικών αλλόχθονων ειδών και (6) μεγαλύτερη συμβολή της ΕΕ στην αναστροφή πορείας στο θέμα της απώλειας βιοποικιλότητας σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ενδιάμεση επανεξέταση: ούτε στα μισά του δρόμου

Εν έτει 2015, η διάγνωση ήταν ξεκάθαρη: χωρίς άλλες σημαντικές προσπάθειες, η ΕΕ θα χάσει ξανά το στόχο το 2020. Οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους. Το οικολογικό αποτύπωμα της ΕΕ των 28 είναι διπλάσιο από την βιοικανότητα της Ευρώπης. Μόλις το 23 % των ειδών και το 16 % των οικοτόπων είναι σε καλή κατάσταση. Ως προς την επίτευξη του κυρίου στόχου, ελάχιστη πρόοδος έχει σημειωθεί. Μόνο σε 2 στόχους έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος (στόχος 4 για την αλιεία και στόχος 5 για τα χωροκατακτητικά αλλόχθονα είδη), ενώ τα αποτελέσματα σε άλλους στόχους είναι εντελώς ανεπαρκή και εξαιρετικά ανησυχητικά από άποψη γεωργίας και δασοκομίας.

Η γενική προοπτική είναι ως εκ τούτου εξαιρετικά σκοτεινή και ανησυχητική. Η ενδιάμεση αξιολόγηση επιβεβαιώνει τις προηγούμενες διαπιστώσεις των εκθέσεων «SOER 2015» και «κατάσταση της φύσης». Η διεθνής εικόνα στην έκθεση Global Biodiversity Outlook Report 2014 (Προοπτικές για τη βιοποικιλότητα σε παγκόσμιο επίπεδο 2014) βρίσκεται στην ίδια γραμμή: παρά τις σημαντικές προσπάθειες και την πρόοδο σε επιμέρους τομείς, οι περισσότεροι από τους στόχους Aichi μάλλον δεν θα μπορέσουν να υλοποιηθούν μέχρι το 2020 χωρίς κάποια σημαντική συμπληρωματική προσπάθεια.

Ταυτόχρονα, είναι ελπιδοφόρο και ενθαρρυντικό το ότι οι στοχοθετημένες προσπάθειες και επενδύσεις στους τομείς της φύσης και της βιοποικιλότητας παρουσιάζουν όντως επιτυχίες. Η επιστροφή ορισμένων ειδών είναι ένα σαφές παράδειγμα. Ο εισηγητής ζητεί να αξιοποιηθούν οι βέλτιστες πρακτικές ως καταλύτες για την αλλαγή επειδή, μολονότι οι επιτυχίες δεν αντιστάθμισαν ακόμη τη συνολική αρνητική τάση, δείχνουν εντούτοις ότι η ισχύουσα νομοθεσία λειτουργεί, ότι οι στόχοι για το 2020 είναι εφικτοί, και ότι υπάρχουν ακόμη τεράστιες δυνατότητες για βελτίωση.

Πολιτική βούληση για την εφαρμογή, τον έλεγχο εφαρμογής και την ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών νόμων

Ο εισηγητής ζητεί μια ισχυρότερη πολιτική βούληση για την αντιμετώπιση της απώλειας βιοποικιλότητας ως προτεραιότητας και κρίνει αναγκαία μια πλειονομερή προσέγγιση όπου οι περιφερειακοί και τοπικοί φορείς θα διαδραματίζουν ιδιαίτερο ρόλο.

Η βελτιωμένη εφαρμογή και ο βελτιωμένος έλεγχος εφαρμογής της ισχύουσας νομοθεσίας, αποτελούν για τον εισηγητή λέξεις κλειδιά σε ό,τι αφορά την επίτευξη προόδου. Το θέμα αφορά κατά πρώτον τις περιβαλλοντικές οδηγίες: η πλήρης εφαρμογή των οδηγιών για τα πτηνά και τους οικοτόπους αποτελεί απόλυτη προϋπόθεση για τη υλοποίηση της στρατηγικής για την βιοποικιλότητα στο σύνολό της. Οι περιβαλλοντικές οδηγίες είναι ορόσημα στην ευρωπαϊκή πολιτική για την προστασία της φύσης και είναι μια έξυπνη ρύθμιση "πριν από τη ρύθμιση", με τον συνοπτικό, συνεκτικό και συνεπή τρόπο τους. Χάρη στις περιβαλλοντικές οδηγίες, η ΕΕ διαθέτει ένα μοναδικό δίκτυο Natura 2000, που με 26.000 προστατευόμενες περιοχές καλύπτει το 18% του εδάφους και το 6% του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Ο εισηγητής επισημαίνει ότι το δίκτυο Natura 2000 είναι ένα σχετικά νέο δίκτυο, το πλήρες δυναμικό του οποίου κατά πολύ δεν έχει αξιοποιηθεί ακόμη.

Ο εισηγητής είναι σαφώς αντίθετος σε οποιασδήποτε επανεξέταση των περιβαλλοντικών οδηγιών, που θα υπέσκαπτε την ίδια τη στρατηγική για τη βιοποικιλότητα, θα προκαλούσε

μια μακρά περίοδο ανασφάλειας δικαίου και θα οδηγούσε στην αποδυνάμωση της νομοθεσίας. Επιπλέον, ο εισηγητής είναι πεπεισμένος ότι το πρόβλημα δεν είναι η ίδια η νομοθεσία, αλλά κυρίως η ελλιπής και πλημμελής εφαρμογή και επιβολή της. Ως εκ τούτου, ο εισηγητής θεωρεί πολύ πιο αποτελεσματικό να συνεργαστούν μέσα από ένα διάλογο η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, για τη βελτίωση της εκτέλεσης. Οι βελτιωμένες κατευθυντήριες γραμμές, ο αυστηρός έλεγχος εφαρμογής και η ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών είναι κρίσιμης σημασίας σε αυτό.

Αλλά και η συλλογική και εγκάρσια προσέγγιση που είναι απαραίτητη για την αποτελεσματική ανάλυση της απώλειας βιοποικιλότητας, παραμένει προβληματική. Ειδικότερα, πρόβλημα είναι η ενσωμάτωση της βιοποικιλότητας στην κοινή γεωργική πολιτική (ΚΓΠ). Ο εισηγητής υποστηρίζει την ανάγκη να υπάρχει εποπτεία, αξιολόγηση και βελτίωση της αποτελεσματικότητας των μέτρων οικολογικού προσανατολισμού και των άλλων μέσων αγροτικής ανάπτυξης.

Οι επενδύσεις στη φύση και τη βιοποικιλότητα είναι κοινωνικά και οικονομικά αναγκαίες

Ο εισηγητής υποστηρίζει το ηθικό επιχείρημα για την προστασία της βιοποικιλότητας λόγω της υψηλής εγγενούς αξίας της και προκειμένου να διατηρήσουμε έναν όσο το δυνατόν πιο υγιή πλανήτη για τις μελλοντικές γενιές. Επιπλέον, ο εισηγητής πιστεύει ακράδαντα ότι οι επενδύσεις στη φύση και τη βιοποικιλότητα προσφέρουν ευκαιρίες που και από κοινωνικοοικονομική άποψη είναι χρήσιμες και απαραίτητες. Υπό την έννοια αυτή, ο εισηγητής θεωρεί λυπηρή την σύγκρουση μεταξύ προστασίας της φύσης και οικονομικής ανάπτυξης. Επιβάλλεται μια αλλαγή νοοτροπίας. Μέθοδοι οικονομικής αξιοποίησης τύπου «Οικονομικά των Οικοσυστημάτων και της Βιοποικιλότητας» (The Economics of Ecosystems and Biodiversity – TEEB) μπορούν, παρά τις ενδεχόμενες ατέλειες, να παίξουν χρήσιμο ρόλο και να συμβάλουν σε μια μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση, σε μια καλύτερη χρήση των διαθέσιμων πόρων και σε μια πιο τεκμηριωμένη λήψη αποφάσεων.

Τα παρακάτω στοιχεία συγκεκριμενοποιούν τον τεράστιο κοινωνικό και οικονομικό αντίκτυπο της βιοποικιλότητας:

- η αδράνεια προκαλεί ετήσια απώλεια υπηρεσιών οικοσυστήματος αξίας ίσης προς το 7% του παγκόσμιου ΑΕΠ·

- το κοινωνικοοικονομικό κόστος λόγω απώλειας της ευκαιρίας επίτευξης των στόχων του 2020 εκτιμάται σε 50 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως·

- μία στις έξι θέσεις απασχόλησης στην ΕΕ εξαρτάται σε κάποιο βαθμό από τη φύση· 4,5 εκατομμύρια θέσεις εργασίας στην ΕΕ εξαρτώνται από οικοσυστήματα προστατευόμενα από το δίκτυο Natura 2000·

- η αξία των υπηρεσιών επικοινωνίας από έντομα εκτιμάται σε 15 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως·

- η ζημία η οποία προκαλείται από τα χωροκατακτητικά αλλόχθονα είδη στην ΕΕ υπολογίζεται σε 12 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως·

- το κόστος διαχείρισης του Natura 2000 (5,8 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως) είναι μικρό υποπολλαπλάσιο της προστιθέμενης αξίας που παράγεται από το Natura 2000 (200-300 δισεκατομμύρια ευρώ)·

Οι επενδύσεις στη φύση και τη βιοποικιλότητα είναι βεβαίως μια οικονομική δαπάνη. Όμως η δαπάνη αυτή είναι πολύ μικρότερη από την προστιθέμενη αξία που η φύση και η βιοποικιλότητα προσφέρουν και από την απώλεια της αξίας που προκύπτει από τη μη

ανάληψη δράσης.

Η φωνή των πολιτών

Οι πολίτες θεωρούν σημαντική τη φύση και τη βιοποικιλότητα. Σύμφωνα με την έρευνα (436) του Ευρωβαρόμετρου για τη βιοποικιλότητα, τουλάχιστον 8 στους 10 πολίτες της ΕΕ θεωρούν τις επιπτώσεις της απώλειας βιοποικιλότητας ως σοβαρές. Ακόμη, οι πολίτες εκφράστηκαν ξεκάθαρα κατά την πρόσφατη δημόσια διαδικτυακή διαβούλευση σχετικά με τον έλεγχο καταλληλότητας των περιβαλλοντικών οδηγιών. Η διαβούλευση αυτή κατέγραψε, με 552 470 συμμετέχοντες, ένα μοναδικό ρεκόρ (συγκριτικά: ήταν τρεις φορές παραπάνω απαντήσεις σε σχέση με την έρευνα για την διατλαντική εμπορική και επενδυτική εταιρική σχέση). Η καμπάνια «Συναγερμός για τη φύση» (Nature Alert Campaign) έπαιξε εδώ αποφασιστικό ρόλο.

Από την άλλη, φαίνεται από το Ευρωβαρόμετρο, ότι οι πολίτες επιθυμούν περισσότερες πληροφορίες για τη βιοποικιλότητα και ότι οι περισσότεροι πολίτες δεν γνωρίζουν το δίκτυο Natura 2000. Το άγνωστο προκαλεί ανησυχία. Για να αυξηθεί η υποστήριξη του κοινού προς τις επενδύσεις στον τομέα της φύσης και της βιοποικιλότητας, ο εισηγητής θεωρεί κρίσιμο το να πειστούν περισσότεροι πολίτες για την σημασία της βιοποικιλότητας. Είναι απαραίτητο να τονισθεί εδώ η κοινωνικοοικονομική αξία της βιοποικιλότητας και ο αντίκτυπος από την απώλεια βιοποικιλότητας για την υγεία, την καλή διαβίωση και την ευημερία. Οι αρμόδιοι για τη χάραξη πολιτικής σε όλα τα επίπεδα έχουν να διαδραματίσουν εν προκειμένω σημαντικό ρόλο.

Απαιτούνται πρόσθετες δράσεις

Ο εισηγητής εκτιμά ότι απαιτούνται πρόσθετες, καινοτόμες λύσεις για την ανάσχεση της απώλειας βιοποικιλότητας και προς το σκοπό αυτό προτείνει ορισμένες ειδικές δράσεις:

η ανάπτυξη ενός διευρωπαϊκού δικτύου πράσινων υποδομών (ΔΕΔ-Π/TEN-G), μπορεί να δημιουργήσει μια αμοιβαία επωφελή κατάσταση για το περιβάλλον και την οικονομία·

η φύση δεν πρέπει να περιορίζεται σε προστατευόμενες φυσικές περιοχές. Η εξασφάλιση μιας βασικής περιβαλλοντικής ποιότητας και αποτροπή της απώλειας βιοποικιλότητας έξω από αυτές τις προστατευόμενες περιοχές είναι ένα κενό στην τρέχουσα στρατηγική. Ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο για την πρόληψη και την αποφυγή ζημιών στη βιοποικιλότητα και τις υπηρεσίες οικοσυστήματος μπορεί να ανταποκριθεί σε αυτή την ανάγκη·

προκειμένου να χρησιμοποιηθούν αποτελεσματικότερα και πιο εστιασμένα οι διαθέσιμοι πόροι, απαιτούνται ειδικά κριτήρια για τον «μηχανισμό χρηματοδότησης φυσικού κεφαλαίου» ώστε τα σχετικά έργα να έχουν εγγυημένα μετρήσιμες θετικές επιπτώσεις στη βιοποικιλότητα·

κρίνεται απαραίτητη η συλλογή αξιόπιστων και συγκρίσιμων στοιχείων: ειδικότερα, η σχέση μεταξύ υγείας και βιοποικιλότητας και η μείωση των επικονιαστών χρειάζονται περισσότερη έρευνα και περαιτέρω ενέργειες· οι «εμπνευσμένες από τη φύση λύσεις» (nature-based solutions) μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στην αντιμετώπιση των προβλημάτων, μεταξύ άλλων στο πεδίο της κλιματικής αλλαγής: για παράδειγμα, ένα στοχοθετημένο σχέδιο για περισσότερο πράσινο στην πόλη μπορεί να αποφέρει μια σημαντική μείωση της θερμοκρασίας στην πόλη. Ο εισηγητής θεωρεί ότι ζωτικής σημασίας είναι και η

συμβολή των μεμονωμένων πολιτών, με παράδειγμα τους οικογενειακούς κήπους που έχουν όλο και μεγαλύτερη επιτυχία, και την ιδέα του «ζωντανού κήπου» που υιοθετείται όλο και πιο πολύ.

Συμπέρασμα

Η Φύση μας στέλνει ένα σήμα κινδύνου. Το ζήτημα είναι εάν το σήμα αυτό μας αφύπνισε και εάν μας ωθεί σε περαιτέρω δράση. Ο εισηγητής είναι πεπεισμένος ότι η βιοποικιλότητα και η φύση πρέπει να αποτελούν τον κεντρικό άξονα μιας έξυπνη, βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς Ευρώπης και ζητεί μεγαλύτερη πολιτική βούληση ώστε πραγματικά να τεθεί τέλος στην απώλεια της βιοποικιλότητας. Είναι κάτι απαραίτητο για τη φύση και για την υγεία, για την καλή διαβίωση και την ευημερία τόσο των παιδιών όσο και των εγγονών μας.

8.12.2015

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

προς την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων

σχετικά με την ενδιάμεση αναθεώρηση της στρατηγικής της ΕΕ για τη βιοποικιλότητα (2015/2137(INI))

Συντάκτης γνωμοδότησης: Jordi Sebastià

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

Η Επιτροπή Ανάπτυξης καλεί την Επιτροπή Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, που είναι αρμόδια επί της ουσίας, να συμπεριλάβει στην πρόταση ψηφίσματός της τις ακόλουθες προτάσεις:

1. υπενθυμίζει ότι σε παγκόσμια κλίμακα, η ΕΕ συμβάλλει σημαντικά στην καταπολέμηση της απώλειας της βιοποικιλότητας, και ότι, σε συνδυασμό με τα κράτη μέλη της, αποτελεί τον κύριο χορηγό κονδυλίων για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας, καθώς και ότι παρέχει το μεγαλύτερο ποσοστό επίσημης αναπτυξιακής βοήθειας στον τομέα της βιοποικιλότητας, ενώ η χρηματοδότηση που παρέχει διπλασιάστηκε από το 2006 έως το 2013· τονίζει, ωστόσο, την ανάγκη να ενισχυθεί η συνεισφορά της ΕΕ για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας σε παγκόσμιο επίπεδο ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι Aichi για τη βιοποικιλότητα μέσα στις καθορισμένες προθεσμίες·
2. τονίζει τον σημαντικό ρόλο της βιοποικιλότητας στο πλαίσιο των στόχων βιώσιμης ανάπτυξης (ΣΒΑ), και ιδίως των στόχων 14 «Διατήρηση και αειφόρος χρήση των ωκεανών, των θαλασσών και των θαλάσσιων πόρων» και 15 «Διατήρηση και αποκατάσταση των χερσαίων οικοσυστημάτων με σκοπό την αειφόρο χρήση τους»· υπενθυμίζει ότι η ΕΕ διαθέτει απίστευτη βιοποικιλότητα ιδίως χάρη στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της, αλλά και χάρη στις υπερπόντιες χώρες και τα εδάφη που συνδέονται με αυτήν· ζητεί, συνεπώς, από την ΕΕ να παραμείνει σταθερά προσηλωμένη στην περαιτέρω ενίσχυση της σύμβασης για τη βιολογική ποικιλομορφία και να διασφαλίσει την αποτελεσματική εφαρμογή της·
3. σημειώνει ότι ο κατακερματισμός, η υποβάθμιση και η καταστροφή των οικοτόπων που οφείλονται στην αλλαγή της χρήσης της γης, την κλιματική αλλαγή και τη χρήση των θαλασσών είναι κάποιες από τις κύριες πιέσεις και αιτίες που προκαλούν απώλεια της βιοποικιλότητας στην ΕΕ και εκτός των συνόρων της· τονίζει, στο πλαίσιο αυτό, την ανάγκη να προσδιοριστούν και να εφαρμοστούν δείκτες που θα μετρούν αδιαμφισβήτητα

και επιστημονικά την κατάσταση της βιοποικιλότητας σε μια δεδομένη περιοχή ή περιφέρεια και να υποστηριχτεί η ορθολογική και βιώσιμη χρήση των πόρων, τόσο εντός της ΕΕ όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο, περιλαμβανομένων των αναπτυσσόμενων χωρών, και, ειδικότερα, προτρέπει την ΕΕ να ευθυγραμμίσει καλύτερα τις διεθνείς της δεσμεύσεις για τη βιοποικιλότητα με τη στρατηγική της για την κλιματική αλλαγή και τη στρατηγική «Ευρώπη 2020»: τονίζει ότι μια οικονομία πιο αποδοτική όσον αφορά τους πόρους και η μείωση της υπερκατανάλωσης θα μπορούσαν να δώσουν στην ΕΕ τη δυνατότητα να μειώσει την εξάρτησή της στον τομέα των φυσικών πόρων, ιδίως από κράτη εκτός Ευρώπης: υπενθυμίζει επίσης ότι οι βασισμένες στο οικοσύστημα προσεγγίσεις στον μετριασμό της κλιματικής αλλαγής και την προσαρμογή στην κλιματική αλλαγή θα μπορούσαν να προσφέρουν οικονομικά αποδοτικές εναλλακτικές λύσεις αντί των τεχνολογικών λύσεων, ενώ η πρόοδος σε πολλές εφαρμοσμένες επιστήμες εξαρτάται από τη μακρόχρονη διαθεσιμότητα και ποικιλία των φυσικών πόρων·

4. ζητεί την κατάργηση των επιδοτήσεων που είναι επιβλαβείς για το περιβάλλον, σύμφωνα με τη στρατηγική Ευρώπη 2020 της ΕΕ και τον στόχο αριθ. 3 των στόχων Aichi για τη βιοποικιλότητα·
5. αποδοκιμάζει το γεγονός ότι οι συνεχιζόμενες και αυξανόμενες πιέσεις εις βάρος της βιοποικιλότητας της ΕΕ, όπως η αλλαγή στη χρήση της γης, η ρύπανση και η κλιματική αλλαγή, συνεχίζουν να υπερκαλύπτουν τα μέτρα που έλαβε η ΕΕ για να αντιστρέψει την απώλεια της βιοποικιλότητας: υπενθυμίζει ότι η απώλεια της βιοποικιλότητας επιφέρει κόστος στην κοινωνία συνολικά, και ιδίως για τους οικονομικούς παράγοντες που δραστηριοποιούνται σε τομείς οι οποίοι εξαρτώνται άμεσα από υπηρεσίες οικοσυστήματος, όπως είναι οι αγρότες: καλεί την ΕΕ να περιλάβει τη βιοποικιλότητα σε όλους τους τομείς της οικονομίας και να καταστήσει δυνατές τις συνέργειες στην εφαρμογή των διάφορων διεθνών πολυμερών περιβαλλοντικών συμφωνιών·
6. φρονεί ότι η οικονομική αξία της βιοποικιλότητας πρέπει να αντικατοπτρίζεται σε δείκτες που επηρεάζουν τη λήψη αποφάσεων (χωρίς να οδηγεί στην εμπορευματοποίηση της βιοποικιλότητας) και δεν περιορίζονται στο ΑΕΠ: είναι πεπεισμένο ότι αυτό θα ωφελήσει τις προσπάθειες για την επίτευξη των ΣΒΑ: ζητεί, σε αυτό το πλαίσιο, τη συστηματική ενσωμάτωση των αρχών της βιοποικιλότητας στα εθνικά λογιστικά συστήματα, ως μέρος της διαδικασίας παρακολούθησης των ΣΒΑ·
7. υπενθυμίζει ότι, για την πρόληψη της απώλειας της βιοποικιλότητας, είναι σημαντικό να διατηρηθεί η άνοδος της θερμοκρασίας σε επίπεδο χαμηλότερο των 2 βαθμών Κελσίου σε σύγκριση με τα προβιομηχανικά επίπεδα: υπενθυμίζει επίσης ότι πολλά οικοσυστήματα ενεργούν ως ζώνες προστασίας από τους φυσικούς κινδύνους, συνεισφέροντας με αυτόν τον τρόπο στη στρατηγική προσαρμογής στην κλιματική αλλαγή και μετριασμού της κλιματικής αλλαγής·
8. υπενθυμίζει ότι τα δάση φιλοξενούν περίπου το 90 % της χερσαίας βιοποικιλότητας, ενώ περισσότερα από ένα δισεκατομμύρια άνθρωποι βασίζονται σε αυτά για τη διαβίωσή τους: σημειώνει με ανησυχία ότι η αυξανόμενη διεθνής ζήτηση για δασική βιομάζα ενδέχεται να απειλήσει τη βιοποικιλότητα και τα δασικά οικοσυστήματα, στα οποία βασίζονται φτωχές ομάδες του πληθυσμού για τη διαβίωσή τους: φοβάται ότι η εξάρτηση της ΕΕ από τις εισαγωγές ενδέχεται να προκαλέσει εκτεταμένη αποδάσωση στις αναπτυσσόμενες χώρες, να πυροδοτήσει την παράνομη υλοτομία και να αποδυναμώσει

τις Εθελοντικές Συμφωνίες Εταιρικής Σχέσης στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης την Επιβολή της Δασικής Νομοθεσίας, τη Διακυβέρνηση και το Εμπόριο (FLEGT). επισημαίνει επίσης ότι αν αυξηθεί η χρήση της βιομάζας ενδέχεται να εντατικοποιηθεί η δασική εκμετάλλευση και να μειωθούν τα δασικά αποθέματα άνθρακα, εκθέτοντας σε κίνδυνο τον στόχο της ΕΕ να περιοριστεί η αύξηση της θερμοκρασίας σε κάτω από 2°C· καλεί την ΕΕ να αναπτύξει ένα σχέδιο δράσης κατά της αποδάσωσης και της υποβάθμισης των δασών, το οποίο θα έχει εφαρμογή σε παγκόσμιο επίπεδο, περιλαμβανομένων των αναπτυσσόμενων χωρών, συνεχίζοντας ταυτόχρονα τις πρωτοβουλίες της για την ενίσχυση της ορθής διακυβέρνησης των δασών, ιδίως μέσω των συμφωνιών FLEGT·

9. ζητεί τα κοινωνικά και περιβαλλοντικά κριτήρια βιωσιμότητας για την παραγωγή βιομάζας να αποτελέσουν συνεκτικό μέρος του πλαισίου της οδηγίας για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας· θεωρεί καίριας σημασίας την ανάπτυξη προτύπων βιωσιμότητας για όλους τους τομείς που ενδέχεται να χρησιμοποιούν βιομάζα, μαζί με κριτήρια βιώσιμης διαχείρισης των δασών, ώστε να εξασφαλιστεί ότι η βιοενέργεια δεν συμβάλλει στην αλλαγή του κλίματος, ούτε μεταβάλλεται σε πρόσθετο παράγοντα αρπαγής γαιών και διατροφικής ανασφάλειας·
10. καλεί επειγόντως την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να δώσουν προτεραιότητα στην επίτευξη των στόχων του 2020· ζητεί μια πλειονομερή προσέγγιση και τονίζει τον κρίσιμο ρόλο των περιφερειακών και τοπικών παραγόντων στη διαδικασία αυτήν· τονίζει ότι η μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση του κοινού και η υποστήριξη της βιοποικιλότητας είναι επίσης ουσιαστικής σημασίας·
11. υπενθυμίζει ότι η εξάπλωση των αγροκαυσίμων στηρίζεται κατά κύριο λόγο στην επέκταση της βιομηχανικής μονοκαλλιέργειας μεγάλης κλίμακας και της εντατικής γεωργίας και βλάπτει το περιβάλλον, τη βιοποικιλότητα, τη γονιμότητα του εδάφους και τη διαθεσιμότητα των υδάτων· ζητεί από την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι η πολιτική της ΕΕ για τα βιοκαύσιμα συνάδει με τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η ΕΕ στο πλαίσιο της σύμβασης για τη βιολογική ποικιλομορφία, με την πολιτική και τις δεσμεύσεις που αφορούν το κλίμα (συμπεριλαμβανομένων αυτών που διατυπώνονται στην COP 21), καθώς και με τους στόχους του προγράμματος UN-REDD (Πρόγραμμα των Ηνωμένων Εθνών για τη μείωση των εκπομπών από την αποψίλωση και την υποβάθμιση των δασών)·
12. παρατηρεί με ανησυχία ότι το 90% του φοινικελαίου που καταναλώνεται στον κόσμο παράγεται στην Ινδονησία και τη Μαλαισία, εις βάρος των τροπικών δασών, τα οποία καίγονται για να δώσουν τη θέση τους σε μεγάλης έκτασης φυτείες ακακίας και φοινίκων ελαιοπαραγωγής· παρατηρεί ότι, σύμφωνα με μελέτη της Παγκόσμιας Τράπεζας, η Ινδονησία έχει καταστεί η τρίτη στον κόσμο χώρα εκπομπής αερίων θερμοκηπίου, ακριβώς εξαιτίας των δασικών πυρκαγιών·
13. τονίζει ότι είναι αναγκαίο να προστατευθεί η γεωργική βιοποικιλότητα στις αναπτυσσόμενες χώρες ώστε να επιτευχθεί η επισιτιστική ασφάλεια· καλεί, συνεπώς, την Επιτροπή να επενδύσει στην αγροοικολογία στις αναπτυσσόμενες χώρες, σύμφωνα με τις συστάσεις του Ειδικού Εισηγητή του ΟΗΕ για το δικαίωμα στη διατροφή·
14. σημειώνει ότι η αναπτυξιακή βοήθεια της ΕΕ και οι εμπορικές συμφωνίες που έχουν συναφθεί μεταξύ της ΕΕ και κρατών της Αφρικής επηρεάζουν τη μεταρρύθμιση της

αφρικανικής νομοθεσίας για τους σπόρους μέσω της ενσωμάτωσης διατάξεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, με σκοπό τη διευκόλυνση του διασυνοριακού εμπορίου σπόρων και την προστασία των εμπορικών ποικιλιών σπόρων· καλεί την Επιτροπή να διασφαλίσει ότι οι δεσμεύσεις της ΕΕ όσον αφορά τα δικαιώματα των αγροτών που ορίζει η Διεθνής Συνθήκη σχετικά με τους φυτογενετικούς πόρους για τη διατροφή και τη γεωργία αντικατοπτρίζονται σε κάθε μορφής τεχνική βοήθεια και οικονομική στήριξη για την ανάπτυξη της πολιτικής σχετικά με τους σπόρους· καλεί επίσης την ΕΕ να στηρίξει, σύμφωνα με το πλαίσιο πολιτικής της ΕΕ για την επισιτιστική ασφάλεια, τα καθεστώτα δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας που ενισχύουν την ανάπτυξη τοπικά προσαρμοσμένων ποικιλιών σπόρων και σπόρων αγροκτήματος·

15. ζητεί την επανεξέταση της κατάστασης της βιοποικιλότητας στη γεωργία λαμβάνοντας υπόψη τα πορίσματα του Κοινοβουλίου στην ενδιάμεση αξιολόγηση της ΚΓΠ·
16. υπενθυμίζει ότι η κλιματική αλλαγή, η τροποποίηση των οικοτόπων, τα χωροκατακτητικά είδη, οι πιέσεις της βόσκησης, η μεταβληθείσα υδρολογική κατάσταση, η αρπαγή γης, η μονοκαλλιέργεια, η υπερκατανάλωση κρέατος, η επέκταση των μεταφορών και η μη βιώσιμη χρήση ενέργειας ασκούν ολοένα και μεγαλύτερη πίεση στη βιοποικιλότητα παγκοσμίως, καθώς προκαλούν κατακερματισμό της γης, αύξηση των επιπέδων του CO₂ και απώλεια οικοτόπων·
17. ζητεί από την ΕΕ να μειώσει το αποτύπωμά της στη βιοποικιλότητα παγκοσμίως, ευθυγραμμιζόμενη με την αρχή της Συνοχής της Πολιτικής για την Ανάπτυξη και να το προσαρμόσει στα οικολογικά όρια των οικοσυστημάτων, σημειώνοντας πρόοδο στην επίτευξη των πρωταρχικών στόχων βιοποικιλότητας και τηρώντας τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει για την προστασία της βιοποικιλότητας· καλεί επίσης την ΕΕ να βοηθήσει τις αναπτυσσόμενες χώρες στην προσπάθειά τους να διατηρήσουν τη βιοποικιλότητα και να διασφαλίσουν τη βιώσιμη χρήση της·
18. καλεί την Ευρωπαϊκή Ένωση να ενσωματώνει, στις διεθνείς συμφωνίες που συνάπτει, τα ζητήματα που σχετίζονται με το περιβάλλον και την κλιματική αλλαγή, και να πραγματοποιεί περιβαλλοντικές αναλύσεις οι οποίες να επικεντρώνονται στις δυνατότητες προστασίας και βελτίωσης της βιοποικιλότητας· τονίζει τη σημασία της συστηματικής ταυτοποίησης και αξιολόγησης πιθανών επιπτώσεων στη βιοποικιλότητα· ζητεί από την Επιτροπή να δώσει συνέχεια στα πορίσματα της έρευνας με τίτλο «Ταυτοποίηση και μετριασμός των αρνητικών συνεπειών της ζήτησης της ΕΕ για συγκεκριμένα αγαθά εις βάρος της βιοποικιλότητας σε τρίτες χώρες», προτείνοντας πιθανούς τρόπους συμβολής ώστε να αποφευχθεί ή να ελαχιστοποιηθεί η απώλεια παγκόσμιας βιοποικιλότητας, η οποία προκαλείται από ορισμένα καταναλωτικά πρότυπα στην ΕΕ·

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ ΣΤΗ ΓΝΩΜΟΔΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ημερομηνία έγκρισης	1.12.2015
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+: 20 -: 0 0: 0
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Beatriz Becerra Basterrechea, Doru-Claudian Frunzuliță, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Arne Lietz, Linda McAvan, Norbert Neuser, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, György Schöpflin, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Jordi Sebastià
Αναπληρωτές (άρθρο 200, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Pál Csáky, José Inácio Faria, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández

**ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΤΕΛΙΚΗΣ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΣ
ΣΤΗΝ ΑΡΜΟΔΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

Ημερομηνία έγκρισης	22.12.2015
Αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας	+ : 60 - : 3 0 : 1
Βουλευτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Marco Affronte, Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Lynn Boylan, Cristian-Silviu Buşoi, Soledad Cabezón Ruiz, Alberto Cirio, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Jørn Dohrmann, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Jean-François Jalkh, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Michèle Rivasi, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Jadwiga Wiśniewska, Дамиано Дзофоли
Αναπληρωτές παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Simona Bonafè, Nicola Caputo, Mark Demesmaeker, Herbert Dorfmann, Luke Ming Flanagan, Elena Gentile, Martin Häusling, Jan Huitema, Merja Kyllönen, Mairead McGuinness, Ulrike Müller, James Nicholson, Alojz Peterle, Christel Schaldemose, Jasenko Selimovic, Keith Taylor, Νίκος Ανδρουλάκης
Αναπληρωτές (άρθρο 200, παρ. 2) παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία	Lucy Anderson, Michał Boni, Monika Hohlmeier, Sander Loones